Annus XXII - Vol. XXII 27 Ianuarii 1930 Num. 1

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pii PP. XI: Constitutio Apostolica, p. 5 - Litterae Apostolicae, p. 9.

Acta SS. Congregationum: *Supr. S. C. S. Officii:* Proscriptionis librorum, p. 24 - *S. C. Consistorialis:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 25. II. Patavina et Tarvisina: Immutationis finium, p. 25 - *S. C. Concilii:* Instructio de inhonesto feminarum vestiendi more, p. 26 - *S. C. de Religiosis:* Instructio de catechesi ad laicos in religionibus, p. 28 - *S. C. de Propaganda Fide:* I. Provisio Ecclesiarum, p. 30. II. Nominationes, p. 30. III. Designationes, p. 31. IV. Approbationes, p. 31 - *S. C. Rituum:* Westmonasterien. Decretum super martyrio ven. I. Ogilvie, p. 32. II. Decretum super martyrio ven. Ss. DD. Thomae Hemerford, etc., p. 34. III. Decretum super dubio de *tuto* in causa eorumdem, p. 38. IV. Decretum super *tuto* in causa ven. I. Ogilvie, p. 40.

Acta Tribunalium: *S. Poenitentiaria Apostolica:* I. Dubia de indulg. Portiunculae, p. 43. II. Dubia de prorogatione Iubilaei, p. 43.

Diarium Romanae Curiae: Udienze solenni - S. Congregazione dei Riti: Congregazione Ordinaria e Nota delle Congregazioni pel 1930 - Segreteria di Stato: Nomine - Necrologio, pp. 45-48.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXX

Directio:
Palazzo della Cancelleria — Roma

Administratio:
Libreria Vaticana — Città del Vaticano

Pretium annuae subnotationis:
In Italia, Lib. 30 — extra Italiam, *L. it.* 50 —

Pretium unius fasciculi:
In Italia, Lib. 3,50 extra Italiam, *L. it.* 4 —

« *Hic fere in nostro [Commentarium] prodibit ea quaecumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur* » (Ex *Commentarii Officialis ratione die 29 Octobris 1908 edita*).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XXII, n. 1 - 27 Ianuarii 1930)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

FAG.

Universi Dominici. - De Paraguay seu Ss. Assumptionis dioecesis dismembratione et erectione novae provinciae ecclesiasticae et novarum dioecesium de Concepcion et de Villarica ac Chaco. - *1 Maii 1929* . 5

LITTERAE APOSTOLICAE

I. *Atrocissima tormenta.* - Venerabiles Servi Dei Thomas Hemerford, sacerdos saecularis; Ioannes Roberts, sacerdos Ordinis S. Benedicti; Ioannes Jones, sacerdos Ordinis Fratr. Minorum; Robertus Southwell, sacerdos e Societate Iesu; Philippus Howard, comes de Arundel eorumque socii, omnes in Anglia in odium Fidei interempti, Beati renuntiantur. - *15 Decembris 1929* 9

II. *Pro tuenda veritate.* - Venerabilis Dei Famulus Ioannes Ogilvie, sacerdos professus Societatis Iesu, Beatus renuntiatur. - *22 Decembris 1929* 20

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

Decretum. Damnantur libri: «Mario Missiroli: Date a Cesare - La politica religiosa di Mussolini con documenti inediti; Ignotus: Stato Fascista, Chiesa e Scuola - Libreria del Littorio». - *25 Ianuarii 1930* . . . 24

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I. Provisio Ecclesiarum 25

II. De finium dioecesium mutatione. . . . 25

S. CONGREGATIO CONCILII

Instructio. - Ad Ordinarios dioecesanos: de inhonesto feminarum vestiendi more. - *12 Ianuarii 1930* 26

S. CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

Instructio. - Ad supremos moderatores et moderatrices religiosarum laicarum Familiarum: de obligatione subditos in doctrina christiana rite imbuendi. - *26 Novembris 1929* 28

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I. Provisio Ecclesiarum 30

II. Nominationes 30

III. Designationes 31

IV. Adprobationes 31

S. CONGREGATIO RITUUM

FAG.

I. *Glasguen.* - Decretum super martyrio in causa Beatificationis seu declarationis martyrii Venerabilis Servi Dei Ioannis Ogilbaei, sacerdotis professi Societatis Iesu, in Scotia in odium Fidei interempti. - *30 Novembris 1929* 32

II. *Westmonasterien.* - Decretum super martyrio in causa Beatificationis seu declarationis martyrii Venerabilium Servorum Dei Thomae Hemerford, sac. saec.; Ioannis Roberts, sac. O. S. B.; Ioannis Jones, sac. O. F. Minorum; Roberti Southwell, sac. Societatis Iesu; Philippi Howard, comitis de Arundel et sociorum, in odium Fidei, in Anglia interfectorum. - *15 Decembris 1929* 34

III. *Westmonasterien.* - Decretum super TUTO in causa Beatificationis seu declarationis martyrii Venerabilium Servorum Dei Thomae Hemerford, sac. saec.; Ioannis Roberts, sac. O. S. Benedicti; Ioannis Jones, sac. O. F. Minorum; Roberti Southwell, sac. Societatis Iesu; Philippi Howard, comitis de Arundel, et Sociorum, in odium Fidei in Anglia interfectorum. - *15 Decembris 1929* 38

IV. *Glasguen.* - Decretum super TUTO in causa Beatificationis seu declarationis martyrii Venerabilis Servi Dei Ioannis Ogilbaei, sacerdotis professi Societatis Iesu, in Scotia in odium Fidei interempti. - *15 Decembris 1929* 40

ACTA TRIBUNALIUM

S. POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

I. Dubia circa indulgentiam Portiunculae. - *13 Ianuarii 1930* 43

II. Circa spiritualium gratiarum in constitutione «Auspicantibus» concessarum prorogationem. - *23 Ianuarii 1930* 43

DIARIUM ROMANAE CURIAE

I. Udienze solenni 45

II. S. Congregazione dei Riti: *Congregazione Ordinario.* - Nota delle Congregazioni da tenersi nell'anno 1930 45

III. Segreteria di Stato: *Nomine* 47

IV. Necrologio 48

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ANNUS XXII - VOLUMEN XXII

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
M · DCCCC · XXX

Annus XXII - Vol. XXII 27 Ianuarii 1930 Num. 1

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE PARAGUAY SEU SS. ASSUMPTIONIS DIOECESIS DISMEMBRATIONE ET ERECTIONE NOVAE PROVINCIAE ECCLESIASTICAE ET NOVARUM DIOECESIUM DE CONCEPCION ET DE VILLARICA AC CHACO.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Universi Dominici gregis regimen, Romanis Pontificibus divinitus commissum, postulat ut Ecclesiarum circumscriptiones earumque hierarchicus ordo aliquando immutentur, quoties sive animarum gubernationis ratio, sive locorum temporumque adiuncta id in Domino exigere videantur. Cum itaque dioecesis de Paraguay seu SS. Assumptionis, quae universam rempublicam de Paraguay complectitur, et fidelium numero et territorii extensione latissime pateat, opportunum visum est illam a metropolitico iure Bonaërensis archidioecesis subtrahere, ac in tres distinctas dioeceses eam dividere novamque ex istis ecclesiasticam provinciam constituere. Quare, habito favorabili voto venerabilium fratrum Philippi Cortesi, Archiepiscopi Siracensis et in Republica de Paraguay Nuntii Apostolici et Symphoriani Bogarin, Episcopi de Paraguay seu SS. Assumptionis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit aut eorum qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis, Apostolicae potestatis plenitudine, quae sequuntur decernere statuimus: In primis dioecesim de Paraguay seu SS. Assumptionis a metropolitico iure archidioecesis Bonaërensis in Argentina Republica, cui hucusque ipsa tamquam suffraganea subiecta erat, subtrahimus et eximimus, eamque exemptam declaramus. Deinde universum territorium ad eamdem dioecesim hucusque spectans in tres dividimus

Annus XXII - Vol. XXII 27 Ianuarii 1930 Num. 1

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

DE PARAGUAY SEU SS. ASSUMPTIONIS DIOECESIS DISMEMBRATIONE ET ERECTIONE NOVAE PROVINCIAE ECCLESIASTICAE ET NOVARUM DIOECESIUM DE CONCEPCION ET DE VILLARICA AC CHACO.

PIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Universi Dominici gregis regimen, Romanis Pontificibus divinitus commissum, postulat ut Ecclesiarum circumscriptiones earumque hierarchicus ordo aliquando immutentur, quoties sive animarum gubernationis ratio, sive locorum temporumque adiuncta id in Domino exigere videantur. Cum itaque dioecesis de Paraguay seu SS. Assumptionis, quae universam rempublicam de Paraguay complectitur, et fidelium numero et territorii extensione latissime pateat, opportunum visum est illam a metropolitico iure Bonaërensis archidioecesis subtrahere, ac in tres distinctas dioeceses eam dividere novamque ex istis ecclesiasticam provinciam constituere. Quare, habito favorabili voto venerabilium fratrum Philippi Cortesi, Archiepiscopi Siracensis et in Republica de Paraguay Nuntii Apostolici et Symphoriani Bogarin, Episcopi de Paraguay seu SS. Assumptionis, suppleto, quatenus opus sit, quorum intersit aut eorum qui sua interesse praesumant consensu, omnibus mature perpensis, Apostolicae potestatis plenitudine, quae sequuntur decernere statuimus: In primis dioecesim de Paraguay seu SS. Assumptionis a metropolitico iure archidioecesis Bonaërensis in Argentina Republica, cui hucusque ipsa tamquam suffraganea subiecta erat, subtrahimus et eximimus, eamque exemptam declaramus. Deinde universum territorium ad eamdem dioecesim hucusque spectans in tres dividimus

distinctas partes, in quarum una ipsam dioecesim SS. Assumptionis, titulo de Paraguay omisso, circumscribimus et coarctamus; e ceteris vero duabus partibus novas erigimus dioeceses, quarum unam de *Villarica,* alteram vero de *Concepción et Chaco* nuncupari volumus. Dioecesis igitur SS. Assumptionis limitibus ita circumscripta erit, ut viginti septem dumtaxat paroecias complectatur, quae vulgo ita veniunt, scilicet: *Assunción, Limpio, Luque, S. Lorenzo del G. Grande, S. Lorenzo de la Front, S. Antonio, Areguá, Capiatá, Villetta, Ypané, Guarambaré, Itá, Itauguá, Ypacaray, Pirayú, Yaguarón, Paraguarí, Emboscada, Altos, S. Bernardino, Atyrá, Tobatí, Caacupé, Piribebuy, Franca, Oliva, Alberdi.* Eamdem dioecesim SS. Assumptionis, novis hisce finibus coarctatam et, ut supra diximus, a metropolitico iure Bonaërensis archidioecesis exemptam, ad metropolitanae Ecclesiae fastigium et dignitatem una simul cum eius canonicorum Capitulo, idcirco metropolitano denominando, evehimus et extollimus cum omnibus iuribus, privilegiis et praerogativis quibus metropolitanae Ecclesiae earumque Capitula iure communi vel legitima consuetudine pollent. Eiusdem praeterea archidioecesis SS. Assumptionis eiusque pro tempore Archiepiscoporum metropolitico iuri tamquam suffraganeas subiicimus quas supra diximus novas dioeceses *de Villarica* et *de Concepción et Chaco.* Item SS. Assumptionis pro tempore Archiepiscopis omnia concedimus iura, insignia, privilegia et honores, quibus ceteri Archiepiscopi in America Latina ad normam iuris et iuxta legitimas consuetudines fruuntur et gaudent, praecipue vero ius intra fines suae provinciae Crucem ante se ferendi et Pallium adhibendi, quo tamen uti poterunt postquam illud in Sacro Consistorio rite postulatum et obtentum fuerit. Quare venerabilem fratrem Symphorianum Bogarin, qui modo SS. Assumptionis sedem obtinet, Archiepiscopi titulo, dignitate, iuribus et privilegiis ut supra augemus, ac talem ab omnibus haberi volumus.

Fines autem novarum dioecesium de Villarica atque de Concepción et de Chaco iidem erunt ac fines paroeciarum, quas utrique Nos ut infra assignamus et attribuimus. Nova ergo dioecesis de Villarica has complectetur paroecias: *Villarica, Escobar, Supacai, Caballero, Ybytyni, Coronel Martinez, Hyaty, Itapé, Yatayty, Mocayaty, Yhacaguazú, Iturbe, Caazapá, San Juan Nepomuceno, Maciel, Yegros, Yuty, San Pedro del Paraná, Cangó-Bobí, Coronel Bogado, Carmen, San Cosme, Jesús y Trinidad, Encarnación, Carapeguá, Tabatí Acahay, Quiindy, Ybycuí, Mouyapey, Quyquyó, Coapucú, Florida, San Migel, San Juan Bautista, Santa María, San Ignacio, Santa Rosa, Santiago, San José-mi (Ayolas) Yabebyry, Laureles, Demoschados, Pedro Gonzalez, Paso de la Patria, Hamaitá, Islahumbú, Pilar, Cuazucuá, Tacuaras, San Juan de Neebecú, Ajos, Carayaó, San Joaquin, Yhú, Caaguazú.* Altera autem dioecesis de Concepcion et de Chaco

infra ambitum continebitur paroeciarum quae sequuntur, quaeque in civili provincia de Concepcion exstant: *Concepción*, *Bella Vista*, *Pedro J. Caballero*, *Capitan Badó*, *Horieta*, *Belen*, *Tacuatí*, *Loreto*, *San Pedro*, *Lima*, *Rosario*, *Itacurubí del Rosario*, *San Estanislao*, *Unión*, *Curuguaty*, *Igatimi*, *Arroyos y Estros*, *Caraguatay*, *Barrero Grande*, *Itacurubí de la Cordillera*, *Valenzuela*, *San José*, *Tacurupucú* itemque paroeciam *Villa Hayes*, necnon fideles ac praedia in territorio de *Chaco* inclusa, politicae ditioni de Paraguay subiecto. Fines vero huius dioecesis versus rempublicam Bolivianam iidem erunt ac illi qui inter eamdem rempublicam et rempublicam de Paraguay concorditer praefinientur. Praeterea duarum novarum dioecesium de Villarica et de Concepcion et Chaco sedem episcopalem respective in urbibus vulgo *Villarica* et *Concepción* perpetuo constituimus, quas idcirco ad civitatum episcopalium fastigium evehimus eisque omnia iura et privilegia tribuimus, quibus ceterae civitates episcopales in America Latina fruuntur et gaudent. Ecclesiam autem matricem S. Antonio Abbati in urbe *Villarica*, et ecclesiam B. Mariae Virginis Immaculatae Conceptioni in urbe *Concepción* dicatas, sub iisdem invocationibus et titulis ad cathedralium dignitatem extollimus, simulque eis earumque pro tempore Episcopis iura, insignia, privilegia et honores tribuimus, quibus ceterae cathedrales ecclesiae ac ipsarum praesules in America Latina iure communi pollent. Capitulum vero canonicorum in utraque dioecesi ad praescriptum sacrorum canonum erigi volumus ac statuimus: si tamen praesentis temporis adiuncta haud permittant quominus in novis hisce dioecesibus statim illud erigatur, indulgemus ut interim pro canonicis dioecesani Consultores ad tramitem iuris eligantur. Mandamus insuper ut quamprimum fieri poterit saltem parvum Seminarium dioecesanum in utraque dioecesi erigatur iuxta Codicis praescripta et normas a Sacra Congregatione de Seminariis traditas, itemque ut ab utraque dioecesi earumque sumptibus bini delecti iuvenes aut saltem modo unus in Pontificium Seminarium Pium Latinum Americanum de Urbe instituendi non intermissa vice mittantur. Quod vero attinet ad harum dioecesium regimen et administrationem, ad Vicarii capitularis, sede vacante, electionem, ad clericorum et fidelium iura et onera aliaque huiusmodi, servanda iubemus quae sacri canones decernunt. Quod autem ad clerum praecipue spectat statuimus ut, simulac dioecesium istarum erectio ad exsecutionem mandata fuerit, eo ipso clerici censeantur adscripti dioecesi illi in cuius territorio legitime exstant. Statuimus insuper ut episcopalem mensam harum novarum dioecesium constituant reditus, oblationes, bona, quae hunc in finem collecta sunt vel colligentur. Omnia vero documenta et acta praefatas novas dioeceses earumque clericos ac fideles respicientia, quamprimum fieri poterit, a cancellaria SS. Assumptionis respective tradantur novarum dioecesium de Villarica et de Con-

cepcion et de Chaco cancellariis, ut in propriis archivis reponantur ac religiose serventur.

Hisce itaque omnibus ut supra dispositis, ad eadem omnia exsequenda deputamus quem supra diximus venerabilem fratrem Philippum Cortesi, in Republica de Paraguay Nuntium Apostolicum, eidemque necessarias et opportunas facultates, etiam subdelegandi ad effectum de quo agitur quemlibet virum in ecclesiastica dignitate constitutum, tribuimus eique onus imponimus ad Sacram Congregationem Consistorialem intra sex menses, ab his Litteris receptis computandos, authenticum exemplar peractae exsecutionis transmittendi. Praesentes autem Litteras et in eis contenta quaecumque nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis Nostrae, vel quolibet alio licet substantiali et inexcogitato defectu notari, impugnari, vel in controversiam vocari posse; sed eas, tanquam ex certa scientia et potestatis plenitudine factas vel emanatas perpetuo validas exsistere et fore suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, atque ab omnibus ad quos spectat inviolabiliter observari debere; et si secus super his a quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum prorsus et inane esse et fore volumus et decernimus. Non obstantibus, quatenus opus sit, regulis in synodalibus, provincialibus, generalibus universalibusque Conciliis editis, specialibus vel generalibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis et quibusvis aliis Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum, dispositionibus ceterisque contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis. Volumus autem et mandamus ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius Notarii publici subscriptis et sigillo alicuius viri in ecclesiastica dignitate vel officio constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur si originaliter exhibitae vel ostensae forent. Nemini autem has Litteras Nostras dismembrationis, evectionis, erectionis, subiectionis, mandati, statuti, derogationis et voluntatis Nostrae infringere aut iis contraire liceat. Si quis vero ausu temerario hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli, Apostolorum eius, se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo nono, die prima mensis Maii, Pontificatus Nostri anno octavo.

FR. ANDREAS CARD. FRÜHWIRTH,
S. R. E. Cancellarius.

CAROLUS CARD. PEROSI,
S. C. Consistorialis a Secretis.

Ioseph Wilpert, *Decanus Collegii Protonotariorum Apost.*
Ioannes Zani Caprelli, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ✠ Plumbi

Reg. in Canc. Ap., vol. XL, n. 60 - M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

VENERABILES SERVI DEI THOMAS HEMERFORD, SACERDOS SAECULARIS; IOANNES ROBERTS, SACERDOS ORDINIS S. BENEDICTI; IOANNES JONES, SACERDOS ORDINIS FRATRUM MINORUM; ROBERTUS SOUTHWELL, SACERDOS E SOCIETATE IESU; PHILIPPUS HOWARD, COMES DE ARUNDEL EORUMQUE SOCII OMNES IN ANGLIA IN ODIUM FIDEI INTEREMPTI BEATI RENUNTIANTUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Atrocissima tormenta passi pro tuenda Fidei veritate ab incunabulis Ecclesiae Christi continenter martyres sanguinem suum fuderunt ipsamque vitam ultro libenterque dedere, omnium temporum christifidelibus conspicua relinquentes exempla fidelitatis atque amoris, quibus Dominum Nostrum Iesum Christum prae rebus omnibus huius mundi prosecuti sunt. In terris enim cum pro regno Christi iugiter dimicandum sit, martyres praelia praeliarunt ut boni milites divini Regis, qui, verbis illis: *si me persecuti sunt et vos persequentur*, iam asseclis suis bellum praenunciavit et odium, quibus hostes Ecclesiae usque ad consummationem temporum regnum Regis sempiterni, aeternasque Fidei veritates oppugnabunt; fortiter quidem pugiles Christi in bello restiterunt triumphalia ornamenta tantum exspectantes a divino Rege certa spe freti, providentissimi Dei auxiliis per saecula indeficientibus, Ecclesiam Christi victoriam tandem fore consecuturam. Singuli quandoque ac per tenues manipulos, quandoque vero catervatim martyres procedunt, magnum spectaculum facti ad nostra usque tempora huic mundo et nobis, ingens multitudo heroum, qui e variis diversisque historiae aetatibus admirationem nostram obsequiumque excitant. Quos inter milites et fortes pugiles Christi procul dubio omnes quoque censendi sunt, qui per centum quinquaginta circiter annos, in Anglia, iam curis Romani Pontificis Gregorii Magni ad Christum conversa eiusque lege educata ac postea in Apostolicam Sedem ob fidelitatem conspicua, contemptis omne genus minis, mendicitatem, exilia, vincula, cruciatus et mortem perferre maluerunt quam a Catholica Romana Ecclesia discedere, quum ob lugendum schisma a rege Henrico octavo excitatum Anglicae gentes ab Ecclesiae unitate divulsae ac tabe protestantica perturbatae sunt. Huiusmodi Christi milites, qui pro catholica romana religione ac successorum Beati Petri Apostoli primatu tunc fortiter occu-

buere, multi quidem exstiterunt, quorum nomina in libro vitae tantum inscripta, sunt nobis ignota; documenta enim historica circa eorumdem martyrium ob varias temporum vicissitudines plane deperdita sunt; at confertum aliorum Christi pugilum tunc temporis agmen habetur, quorum gesta Nobis veridicae historiae mandarunt. Eos inter B. Thomas More, B. Ioannes Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Roffensium Episcopus, ceterique unus supra sexaginta iam Romani Pontificis Leonis XIII actis Beatorum honoribus honestati; Archiepiscopus Armachanus Oliverius Plunkett, quem Decessor Noster Benedictus XV Beatum an. MCMXX nuncupavit, Venerabilis quoque Dei servus Ioannes Ogilvie, atque alii etiam bis centum quinquaginta duo Dei Famuli numerantur, quorum causa de martyrio rite pertractanda iam apud Sacrorum Rituum Congregationem suscepta est. Hi enim ducenti et quinquaginta duo Servi Dei atrocissima morte perierunt in Anglia regis Henrici octavi, reginae Elisabethae, regumque Iacobi I et Caroli I temporibus et postea usque ad regnum fere expletum Caroli secundi; iuxta illius tempestatis saevos mores laqueo suspensi sunt fere omnes atque adhuc vivi exenterati, eorumque postea corpora plures in partes scissa; quamvis in variis diversisque saeculi decimi sexti ac decimi septimi periodis persecutio immanis non eodem modo neque eadem saevitate efferbuerit. Iidem quidem Dei Servi fuerunt ex quocumque ordine condicioneve tum e nobili genere tum e popularibus familiis, tum e clero saeculari tum e regularibus coetibus, laici ac sacerdotes, iuvenes et senes; ac praesertim inter eos memorandi sunt alumni Conlegiorum, quae Duaci, Rhemis, Vallisoleti, Hispalensi in civitate, hac Alma in Urbe constituta sunt, Anglicis presbyteris efformandis, vel potius tunc temporis martyribus procreandis, ut verbis utamur ipsius Servi Dei Thomae Maxfield, e conlegio Duacensi, qui e carcere scripsit moderatoribus iam suis amplissime suum Conlegium *Martyrum fontem* commendans. Continuo igitur praeclarissimi hi Fidei catholicae apostolicae romanae adsertores coepti sunt martyres appellari a coëvis itemque a posteris; quos inter plures etiam Romani Pontifices decessores Nostri adnumerantur: Gregorius nempe XIII, Romani Anglorum Conlegii fundator, Clemens VIII, Sixtus V, Urbanus VIII atque Innocentius XI; proindeque fama in dies percrebrescente sanctitatis et martyrii, regularis causa est inchoata de Beatorum Martyrum honoribus ipsis Dei Famulis tribuendis. Iudicialibus itaque confectis tabulis tam Ordinaria quam Apostolica auctoritate in curia ecclesiastica Westmonasteriensi, Congregatio antepraeparatoria die XIV Aprilis anno MCMXXIX habita est in aedibus Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Alexii Henrici M. Lépicier, Causae Relatoris. Praeparatorio autem coetu in Vaticana Congregationum aula

die trigesima Iulii vertentis anni congregato aliisque dein ad rem amplius elaborandam accuratissime inquisitionibus peractis, cum die vicesima sexta Novembris ac denuo die III huius mensis Decembris proposita sit quaestio de martyrio martyriique causa nec non de signis seu miraculis eorundem bis centum et quinquaginta duorum Servorum Dei, et profecto constiterit centum triginta sex ex praefatis Famulorum Dei internecionem in odium catholicae Fidei evenisse, et solam Fidem fuisse illius causam: Nos, sollemni decreto sexto Idus Decembris anni vertentis dato, de martyrio martyriique causa centum triginta sex venerabilium Servorum Dei, quorum nomina inferius recensentur, constare declaravimus. Super signis seu miraculis dispensatum est. Cum igitur esset de martyrio eorumdem centum triginta sex Dei Famulorum prolatum iudicium, illud supererat discutiendum nimirum ut Sacrorum Rituum Cardinales et Consultores rogarentur an, stante approbatione martyrii martyriique causa nec non dispensatione a signis, tuto procedi posse censerent ad sollemnem ipsorum centum triginta sex Dei Servorum Beatificationem. Hoc praestitit dilectus filius Noster Alexius Henricus M. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Lépicier, Causae Relator, in generalibus comitiis coram Nobis in Vaticanis aedibus die X mensis Decembris huius anni habitis, omnesque tam Cardinales quam qui aderant patres Consultores unanimi consensu affirmative responderunt. Nos tamen in tanti momenti re Nostram aperire mentem distulimus, donec a Patre luminum caeleste auxilium impetraremus. Quod cum impensis precibus fecissemus, tandem die XIV huius mensis atque anni, Eucharistico Sacro rite litato, accitis adstantibusque dilectis filiis Nostris Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Laurenti, Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto, et Alexio Henrico M. Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Lépicier, Relatore Causae, nec non dilecto filio Carolo Salotti Fidei Promotore generali, sollemniter ediximus *tuto* procedi posse ad sollemnem Beatificationem centum triginta sex Venerabilium Dei Servorum, qui infra nominantur. Quae cum ita sint, precibus permoti, quas clerus tam saecularis quam regularis popularesque nationis Anglicae ad centesimum quoque annum perennandum redditae sibi religiosae libertatis, Nobis, occasione anni quinquagesimi Nostro ab inito sacerdotio adhibuerunt, auctoritate apostolica Nostra, praesentium Litterarum vi, facultatem facimus ut in posterum BEATI appellentur centum triginta sex Servi Dei in Anglia ab anno MDXXXXI ad annum MDCLXXX pro catholica, apostolica, romana Fide ac Romani Pontificis primatu, necati, nempe: I. Thomas Hemerford, sacerdos saecularis, iam Oxonii iuris doctor, Romae in Conlegio Anglico educatus; die XII Februarii an. MDLXXXIV Tyburni laqueo suspensus, exenteratus et dissectus est. – II. Da-

vid Gunston, e nobili genere natus atque eques S. Ioannis Hierosolymitani, qui temporibus Henrici VIII mense Iulio anno MDXLI ad S. Thomae Wateringi passus est. – III. Ioannes Ireland, sacerdos saecularis, qui iam cappellanus B. Thomae More, Tyburni, sub Henrico VIII martyrio obiit an. MDXLIV die VII martii. – IV. Ioannes Slade, qui, idem ac sequentes octoginta tres Dei Famuli, martyrium fecit, reginae Elisabethae temporibus; laicus e Dorsettiensi provincia obiit Wintoniae die XXX Octobris an. MDLXXXIII. – V. Ioannes Bodey, qui eodem anno die II Novembris Andoveri martyrium subiit: laicus erat Welsiae natus in Sommersettiensi provincia et ludi magister. – VI. Iacobus Fenn, sacerdos saecularis, iam Oxonii educatus ac paterfamilias in exemplum adducendus; uxore viduatus presbyteratum sumpsit; interemptus est die XII Februarii an. MDLXXXIV simul ac duo sequentes. – VII. Ioannes Nutter, sacerdos saecularis, qui Cantabrigae educatus, catholicam fidem amplexus, in Conlegio Anglico Rhemensi sacros Ordines suscepit. – VIII. Ioannes Munden, sacerdos saecularis ex Urbis Conlegio Anglico: Mapertonii in Dorsettiensi provincia ludi magister sed ex Oxoniensi Athenaeo, in quo iam fuerat adscriptus ob suam catholicam fidem expulsus. – IX. Iacobus Bell, sacerdos saecularis, Warringtonii in Lancastria natus atque Oxonii educatus; interfectus est Lancastriae die XX Aprilis an. MDLXXXIV. Eodem die ac loco passus est: X. Ioannes Finch, laicus ludi magister Ecclestonii natus, qui multos etiam annos carcerem pertulit. – XI. Richardus Gwyn seu White, laicus litterarum magister, Blandelorae in Magumbria natus, die XVII Octobris an. MDLXXXIV martyris coronam adeptus est. - XII. Thomas Alfield e Gloucesteriensi dioecesi magister artium, sacerdos in Conlegio Anglico Rhemensi factus, obiit die VI Iulii an. MDLXXXV. - XIII. Eduardus Stransham, Oxonii natus, doctor artium; sacerdotio initiatus in Anglico Conlegio Rhemensi; consueto supplicio Tyburni occubuit die XXI Ianuarii an. MDLXXXVI. Eodem vero anno die XXV Martii Eboraci est interfecta: XIV. Margarita Clitherow, piissima foemina e nobili familia Middleton Eboraci nata, materfamilias. - XV. Robertus Anderton, presbyter saecularis et: XVI. Gulielmus Marsden item sacerdos saecularis: ambo Conlegii Rhemensis alumni, in insula Vecti uno eodemque die XXV Aprilis an. MDLXXXVI caesi sunt. – XVII. Richardus Langley laicus e nobili genere provinciae Eboracensis; an. MDLXXXVI obiit Eboraci Kalendis Decembris. – XVIII. Gulielmus Dean, sacerdos saecularis e provincia Eboracensi; haeresi relicta, Rhemis in Conlegio Anglico sacerdotium iniit. Die XXVIII Augusti an. MDCXXXVIII martyrium fecit eadem die atque anno ac: XIX. Gulielmus Gunter e provincia Monmouthensi, pariter sacerdos e Conlegio Anglico Rhemensi, et: XX. Robertus Morton eboracensis, iam Romani Conlegii Anglici alumnus sed Rhemis sacerdotio initia-

tus. – XXI. Hugo More, sacerdos saecularis e Rhemensi Conlegio in Lincolniensi provincia natus, obiit Londini die XXVIII Augusti an. MDLXXXVIII. Eodem die atque anno: XXII. Thomas Holford ad Clerkenwell passus est; e Cestriensi provincia, Rhemis sacerdos factus est, idem ac: XXIII. Iacobus Claxton, presbyter saecularis e provincia Eboracensi, qui ad Isleworth martyrium fecit. – XXIV. Thomas Felton, ex Ordine Minimorum, qui filius Beati martyris Ioannis Felton constantiam genitoris aemulatus vicennis die XXVIII Augusti an. MDLXXXVIII ad Isleworth laqueo obiit suspensus. Die vero tricesima memorati mensis eodem anno omnes Tyburni martyrium fecerunt quinque sequentes Dei Famuli: XXV. Richardus Leigh, londinensis, alumnus Conlegii Urbani Anglici ibique sacerdotio auctus; XXVI. Eduardus Shelley, laicus e nobili genere prov. Sussexiae; XXVII. Richardus Martin, laicus; XXVIII. Ioannes Roche, laicus; XXIX. Margarita Ward, virgo. Item anno praefato MDLXXXVIII, die XXIII Septembris: XXX. Gulielmus Flower (Way), sacerdos saec. e Cornubia, in Conlegio Rhemensi educatus, Kingstoniae martyrium fecit. Eodem adhuc anno Canterburgi die I^{a} Octobris suspensi, exenterati ac secti de more sunt: XXXI. Robertus Wilcox, sacerdos e Conlegio Rhemensi Cestriae natus; XXXII. Eduardus Campion, sacerdotio in eodem Conlegio initiatus, e familia natus provinciae Salopiensis; XXXIII. Christophorus Buxton, presbyter e dioecesi Lichfieldensi, Conlegii Romani Anglici alumnus; XXXIV. Robertus Widmerpool, laicus e provincia Nottinghamiensi. – XXXV. Radulphus Crockett, presbyter; XXXVI. Eduardus James, presbyter; quorum primus Rhemensis Conlegii alter vero Romani Conlegii Anglici alumnus fuit; ambo Cicestriae eodem die atque anno de quibus supra suspensi et caesi sunt. – XXXVII. Ioannes Robinson, e provincia Eboracensi sacerdos, Rhemis inunctus, qui in Suffolcia interemptus est eodem anno ac die. – XXXVIII. Gulielmus Hartley, qui Oxonii educatus, abiurato schismate, sacerdos in Conlegio Duacensi ordinatus, Londini martyrium fecit die V Octobris ann. MDLXXXVIII, eodem die atque anno ac: XXXIX. Robertus Sutton, laicus, in *Kegwell* natus. – XXXX. Ioannes Hewett, sacerdos e provincia Eboracensi, Rhemis consecratus, laqueo suspensus obiit an. MDLXXXVIII die V Octobris. – XXXXI. Ioannes Amias, e provincia Eboracensi sacerdos, Conlegii Rhemensis alumnus, qui die XVI Martii an. MDLXXXIX, elisis furca faucibus atque avulsis de more visceribus et artibus dissectis, obiit Eboraci; item ac: XXXXII. Robertus Dalby e provincia Eboracensi, sacerdos pariter in Conlegio Rhemensi ordinatus. – XXXXIII. Christophorus Bales, provinciae Dunelmensis sacerdos, qui Conlegii Romani alumnus atque in Rhemensi ordinatus, solito atroci supplicio die IV Martii an. MDXC Londini diem clausit

extremum. - XXXXIV. Franciscus Dickenson, e provincia Eboracensi presbyter, et: XXXXV. Milo Gerard, presbyter, e nobili genere Lancastriae; ambo Rhemis sacerdotio aucti, ambo die XXX Aprilis an. MDXC Roffae laqueo suspensi ceterisque de more cruciatibus affecti sunt. – XXXXVI. Eduardus Jones, ex Assaphensi dioecesi sacerdos; ac: XXXXVII. Antonius Middleton, pariter sacerdos e conspicuo genere provinciae Eboracensis; ambo, Rhemis presbyterali munere suscepto, die VI Maii an. MDXC Londini vitam finierunt, ad ianuas suspensi domorum quas incoluerant. – XXXXVIII. Rogerius Dickenson, lincolnensis, sacerdos e Conlegio Rhemensi, qui captus simul ac: XXXXIX. Radulphus Milner, laicus Slaksteadii natus, cum eodem, die VII Iulii an. MDXCI fero more solito Vintoniae necatus est. – L. Laurentius Humphrey, e provincia Hamptoniae, laicus, qui, haeresi relicta, catholicus factus, anno MDXCI suspensus et cultro petitus est. – LV. Edmundus Genings, e provincia Staffordiensi, sacerdotio auctus Rhemis, qui Tyburni interfectus est die X Decembris an. MDXCI. LII. Swithunus Wells, nobilis vir laicus e provincia Hantonicensi; LIII. Eustatius White, e lincolniensi provincia presbyter, Romae ordinatus; LIV. Polidorus Plasden, londinensis sacerdos item Romae ordinatus; LV. Brianus Lacey, laicus; LVI. Ioannes Mason, laicus; LVII. Sydneyus Hodgson, sacerdos: omnes Tyburni de more laqueo suspensi, simul die X Decembris, an. MDXCI passi sunt. – LVIII. Gulielmus Patenson, sacerdos Dunelmensis, Conlegii Rhemensis alumnus, die XXII Ianuarii an. MDXCII Tyburni laqueo suspensus et cultro petitus est. – LIX. Eduardus Waterson, londinensis, sacerdos Rhemis factus, Novocastri die VII Ianuarii an. MDXCIII est more consueto suspensus laqueo, exenteratus et sectus. – LX. Iacobus Bird, laicus Vintoniensis e nobili genere natus, qui, vix decimum nonum annum agens aetatis suae, die XXIII Martii anno praedicto martyrium fecit. – LXI. Ioannes Speed, laicus, Dunelmi die IV Februarii an. MDXCIV laqueo praefocatus est. – LXII. Gulielmus Harrington, e nobili genere natus provinciae Eboracensis, qui Rhemis sacerdotio honestatus Tyburni die XVIII Februarii an. MDXCIV martyrium subiit. – LXIII. Ioannes Cornelius, e parentibus hibernicis ortus, qui iam Oxoniensis alumnus, relicta haeresi, Romae sacerdotio auctus est, et, Societatem Iesu ingressus, IV Nonas Iulii an. MDXCIV martyrum coronam adeptus est Dorcestriae uno eodemque die ac tres sequentes Dei Servi: LXIV. Thomas Bosgrave nobilis laicus e Cornubia; LXV. Ioannes Carey, laicus Dublinensis; LXVI. Patricius Salmon, laicus Dublinensis. – LXVII. Ioannes Boste, e Westmorelandia, Oxoniensis magister artium, sacerdos Rhemensis Conlegii, obiit Dunelmi an. MDXCIV die XXIV Iulii. – LXVIII. Ioannes Ingram, sacerdos in Romano Conlegio Anglico ordinatus, e nobili Herefordiensi genere ortus, eodem anno, die XXVI Iulii obiit Novocastri. – LXIX. Georgius Swallowell,

laicus e Dunelmensi dioecesi, solito feroci supplicio diem clausit extremum Darlingtonensi in civitate die atque anno de quibus supra. – LXX. Robertus Southwell, sacerdos Societatis Iesu, e nobili genere Norfolciae natus, ac studiis Conlegii Anglici Urbani praefectus, die XXV Februarii an. MDXCV laqueo suspensus, exenteratus et dissectus Tyburni obiit. – LXXI. Alexander Rawlins, sacerdos e Conlegio Rhemensi, e nobili provinciae Oxoniensis ortus familia, septimo Idus Aprilis an. MDXCV martyrium fecit. – LXXII. Henricus Walpole, presbyter Societatis Iesu, e Norfolciae provinciae nobili genere, Rhemis sacerdos factus ac postea Romae Societatem Iesu ingressus: die atque anno de quibus supra suspensus laqueo et sectus Eboraci fortiter occubuit. – LXXIII. Gulielmus Freeman, e provincia Eboracensi, sacerdotio auctus in Conlegio Rhemensi, Warwicae laqueo suspensus et more solito exenteratus et sectus, Idibus Augusti an. MDXCV obiit. – LXXIV. Philippus Howard, comes de Arundel, Norfolciae ducis filius, malis laboribusque carceris confectus die XIX Octobris an. MDXCV in Turri Londinensi e vita discessit. – LXXV. Henricus Abbot, laicus; LXXVI. Gulielmus Andleby, e familia conspicua dioecesis Eboracensis, sacerdos factus in Duacensi Conlegio; LXXVII. Thomas Warcop, nobilis laicus Eboracensis; LXXVIII. Eduardus Fulthrop, laicus e provincia Eboracensi: omnes isti quattuor Dei Famuli IV Nonas Iulii an. MDXCVII Eboraci martyrium fecerunt. – LXXIX. Ioannes Jones, e nobili familia Arvoniae, sacerdos regularis ex Ordine Fratrum Minorum, ad S. Thomae, Southwarci, laqueo suspensus ac iam mortuus laniatus, die XII Iulii an. MDXCVIII martyrio coronatur. – LXXX. Ioannes Rigby, laicus, qui, eo quidem in loco ubi duo ante annos martyrium fecerat Ioannes Jones, laqueo suspensus, adhuc vivus exenteratus et dein sectus, invicte mortem oppetiit. – LXXXI. Ioannes Pibush, e provincia Eboracensi, sacerdos factus in Anglico Conlegio Rhemensi, sex annos in carcere servatus, tandem die XVIII Februarii an. MDCI ad S. Thomae, Southwarci, laqueo suspensus cultroque laniatus est. – LXXXII. Marcus Barkworth, e provincia Lincolnensi, abiurata haeresi, Vallisoletano in Conlegio sacerdotio auctus est, ac postea Ordinem S. Benedicti ingressus; die XXVI Februarii an. MDCI Tyburni laqueo suspensus ac de more sectus est. - LXXXIII. Anna Line, vidua viro pro Fide mortuo, eodem die atque anno de quibus supra Tyburni laqueo est suspensa. – LXXXIV. Iacobus Duckett, laicus e Gilfortrigs in Westmorelandia, qui an. MDCII die XIX Aprilis Tyburni interfectus est. – LXXXV. Robertus Watkinson e provincia Eboracensi, Duaci sacerdos factus, die XX Aprilis an. MDCII Eboraci martyrium fecit. – LXXXVI. Franciscus Page, presbyter e Societate Iesu, in Middlesexia provincia ortus, eodem die atque anno de quibus supra Tyburni suspensus

ac laniatus est. - LXXXVII. Gulielmus Richardson e provincia Eboracensi, sacerdotio auctus in Hispalensi Conlegio, die XVII Februarii anni MDCIII Tyburni laqueo suspensus et dein frustatim sectus. – LXXXVIII. Thomas Welbourne, qui cum sequentibus sex supra decem Dei Famulis regis Iacobi I temporibus passus est, e provincia Eboracensi laicus et ludi magister, anno MDCV obiit Eboraci kalendis Augusti. LXXXIX. Gulielmus Browne, laicus e provincia Eboracensi, eodem anno die V Septembris Riponiae, eliso laqueo gutture, martyrium adeptus est. – XC. Nicolaus Owen, coadiutor Societatis Iesu temporalis, qui anno MDCVI immanibus equulei tormentis e vita in carcere discessit. – XCI. Eduardus Oldcorne ex Eboracensi provincia, Romano in Conlegio sacerdotium iniit, ac Romae Societatem Iesu ingressus est; eidem adfuit in vita: XCII. Radulphus Ashley, qui in Societate Iesu coadiutor fuit temporalis; ambo Vorcestriae die VII Aprilis an. MDCVI passi sunt, exenterati ac dissecti. – XCIII. Georgius Gervase, e nobili genere Boschani in Sussexia natus, qui Duaci sacerdotio suscepto, Ordinis Sancti Benedicti postea alumnus, die XI Aprilis an. MDCVIII Tyburni obiit. – XCIV. Thomas Garnet, londinensis, qui Vallisoletano in Conlegio presbyter factus ac dein Societatem Iesu ingressus, Tyburni die XXIII Iunii an. MDCVIII consueta morte occubuit. – XCV. Georgius Napier, oxoniensis qui, Duaci presbyterali ordine ornatus, Oxonii, die IX Novembris an. MDCX more solito laqueo suspensus, exenteratus ac dissectus est. – XCVI. Thomas Somers, e Westmorelandiae provincia sacerdos saecularis, qui a sedulo animorum ministerio, quo functus est « parochus Londinensis» vocatus die, X Decembris an. MDCX Tyburni martyr diem clausit extremum. – XCVII. Ioannes Roberts, sacerdos regularis, qui e nobili genere Merviniae in Vallia Septentrionali ortus, Vallisoleti Ordinem S. Benedicti ingressus est; in patriam vero reversus, primus monachorum in Anglia post monasteriorum eversionem, ministerium gessit, ac die X Decembris an. MDCX Tyburni laqueo suspensus, exenteratus ac de more est sectus. – XCVIII. Gulielmus Scott, eiusdem Ordinis S. Benedicti sacerdos, qui claro genere provinciae Essexiae natus, die XXX Maii an. MDCXII Tyburni obiit. – XCIX. Richardus Newport, ex optima familia provinciae Northantoniensis, Romae in Conlegio Anglico sacerdotio auctus, qui solito atroci supplicio eodem die et anno de quibus supra Tyburni interemptus est. – C. Ioannes Almond, sacerdos saecularis e provincia Lancastrensi, qui eodem anno, loco et modo die V Decembris martyr fuit: sacerdotium quidem Romae in Conlegio Anglico susceperat. – CI. Thomas Maxfield e nobili Staffordiae genere, in Conlegio Duacensi presbyter factus, Kalendis Iulii an. MDCXVI martyrio, quod ob insignem adstantium fidelium erga eum pietatem est trium-

pho simile censendum, Tyburni cessit e vita. – CII. Thomas Tunstal e Lancastria, Duacensi in Conlegio sacerdos ordinatus, die XIII Iulii an. MDCXVI Norwicensi in civitate laqueo suspensus est, defixo postea eiusdem capite obtruncato in porta civitatis quam a S. Benedicto nuncupabant. – CIII. Edmundus Arrowsmith lancastrensis, e Duacensi Conlegio sacerdos Societatem Iesu ingressus, laqueo suspensus Lancastriae, die XXVIII Augusti an. MDCXXVIII exenteratus dein ac sectus est. – CIV. Richardus Herst, qui eodem anno eademque civitate die XXIX Augusti pependit e furca: agricola erat. – CV. Gulielmus Ward westmorelandiensis, e Duacensi Conlegio sacerdos primus quattuordecim martyrum, qui in persecutione a puritanis concitata passi sunt, die XXVI Iulii an. MDCXLI Tyburni laqueo suspensus est. – CVI. Eduardus Ambrosius Barlow, e nobili genere Manchestriae, antea Duacensis ac Vallisoletanus alumnus ac postea Ordinis S. Benedicti sacerdos, die X Septembris an. MDCXLI Lancastriae interfectus est. – CVII. Thomas Reynolds oxoniensis, Conlegii Vallisoletani sacerdos, elisis e reste faucibus Tyburni die XXI Ianuarii an. MDCXLII obiit. – CVIII. Bartholomaeus Albanus Roe e Suffolcia, iam in universitate Cantabrigensi alumnus, romanam fidem amplexus, post Duacense Conlegium, S. Benedicti Ordinem ingressus et sacerdos factus, die, anno et loco supra dictis laqueo suspensus est. – CIX. Ioannes Lockwood e nobilissima gente Eboracensi, in Conlegio Urbano Anglico sacerdotio auctus, Idibus Aprilibus an. MDCXLII Eboraci de furca suspensus Deo spiritum reddidit. – CX. Edmundus Catherick e nobili genere Eboracensi, sacerdos Duaci in Conlegio ordinatus, die, loco atque anno praedictis, laqueo suspensus, adhuc vivus exenteratus consuetumque in modum barbare dissectus est. – CXI. Hugo Green, londinensis, iam magister artium Cantabrigensis, postea ad catholicam fidem conversus in Duacensi Conlegio presbyteratum suscepit; die XIX Augusti an. MDCXLII solito saevissimo supplicio periit. – CXII. Thomas Holland e Lancastriae provincia, sacerdos Societatis Iesu, die XII Decembris anno praedicto Tyburni laqueo suspensus, exenteratus et sectus est. – CXIII. Ioannes Duckett, e provincia Eboracensi, sacerdos Duaci in Conlegio ordinatus, die VII Septembris an. MDCXLIV de furca suspensus Tyburni obiit. – CXIV. Radulphus Corby, e parentibus anglis Dublini natus, Vallisoletano in Conlegio sacerdotio auctus est, et postea Societatem Iesu ingressus Tyburni strangulatus die atque anno praedictis invictum Deo spiritum reddidit. – CXV. Henricus Morse e nobili genere Suffolciae, iam Duacensis Conlegii alumnus, Romae sacerdos factus Societatem Iesu ingressus est: ob suam in proximum caritatem *sanctus pater* nuncupatus, Kalendis Februariis an. MDCXLV Tyburni laqueo suspensus obiit corpusque eiusdem

iuxta morem dissectus est. – CXVI. Philippus Powel, e principum sanguine ortus, sacerdos Ordinis S. Benedicti, tertio Kalendas Augusti an. MDXLVI Tyburni laqueo suspensus est. – CXVII. Petrus Wright, northantoniensis, Societatis Iesu sacerdos, die XIX Maii an. MDCLI Tyburni suspensus, exenteratus ac dissectus est. – CXVIII. Ioannes Southworth, sacerdos saecularis e nobili familia Lancastriae, Duacensi in Conlegio educatus, Tyburni die XXVIII Iunii an. MDCLIV miranda constantia solitum ferum martyrium subiit. – CXIX. Eduardus Coleman, laicus e Suffolcia, martyrum palmam adeptus est Tyburni III Nonas Decembris an. MDCLXXVIII, primus inter decem et octo Dei Servos qui regis Caroli II temporibus martyrium perpessi sunt. – CXX. Gulielmus Ireland, e nobili familia Lincolniensi, Societatis Iesu sacerdos, die XXIV Ianuarii an. MDCLXXIX suspensus, exenteratus ac dissectus est Tyburni, simul ac: CXXI. Ioannes (Henricus) Grove, qui praedicti Gulielmi Ireland famulatui addictus erat. – CXXII. Thomas Pickering, laicus Ordinis S. Benedicti, gloriosa martyrum palma Tyburni an. MDCLXXIX die IX Maii potitus est. – CXXIII. Thomas Whitbread essexiensis, sacerdos Societatis Iesu atque eiusdem Ordinis in Anglia provincialis; consueta horribili morte die XX Iunii an. MDCLXXIX Tyburni obiit, una cum quattuor sequentibus ex eadem Societate Iesu patribus, scilicet: CXXIV. Gulielmus Harcourt e Lancastria, sacerdos ac procurator Societatis in provincia Londinensi; CXXV. Ioannes Fenwick dunelmensis, sacerdos Societatis Iesu; CXXVI. Ioannes Gavan londinensis, pariter sacerdos Societatis Iesu; CXXVII. Antonius Turner, Leicestriae natus et baccalaureus artium Athenaei Cantabrigensis, qui Urbani Conlegii Anglici alumnus postea Societatem Iesu ingressus est et eiusdem Ordinis sacerdos exstitit. – CXXVIII. Richardus Langhorne, laicus bedfordiensis, iurisperitus celeberrimus, Tyburni pridie Idus Iulii an. MDCLXXIX martyrium fecit. – CXXIX. Gulielmus Plessington e Lancastria, sacerdos saecularis Vallisoletani Conlegii, anno praedicto die XIX Iulii Cestriae laqueo suspensus est. – CXXX. Philippus Evans, in Monmuthia natus, Societatis Iesu presbyter, eodem anno die XX Iulii laqueo suspensus est Cardiffae ac dissectus. - CXXXI. Ioannes Lloyd, sacerdos saecularis e Wallia, eodem die atque anno et loco praedictis laqueo suspensus atque adhuc vivus exenteratus est. – CXXXII. Ioannes Wall e Lancastria, qui, Duacensis Conlegii alumnus atque in Urbani Conlegii Anglici sacerdotio decoratus, Ordinem Fratrum Minorum ingressus est, die XXII Augusti an. MDCXXIX Vorcestriae laqueo suspensus ferroque laniatus occubuit. – CXXXIII. Ioannes Kemble herefordiensis, sacerdos saecularis e Conlegio Duacensi, laqueo suspensus est anno praedicto Wigmarchi in Herefordia die XXII Augusti. – CXXXIV. David Lewis monumutiensis,

Romae presbyter factus ac dein Iesu Societatem ingressus, *pater pauperum* vulgo vocatus, consueta crudelissima morte die XXVI Augusti an. MDCLXXIX ad *Usk* in Domino obdormivit. – CXXXV. Thomas Thwing e nobili familia eboracensi, Duaci in Conlegio Anglico sacerdos factus, Eboraci die XXIII Octobris, an. MDCLXXX consueto more laqueo suspensus, exenteratus ac sectus obiit. – CXXXVI. Gulielmus Howard, vice comes de Stafford ac Philippi comitis de Arundel nepos, qui die XXIX Decembris an. MDCLXXX securi percussus, Londini in Turre, martyrii palmam consecutus est.

Horum omnium centum triginta sex Beatorum corpora ac relliquiae, si quae supersint, non tamen in sollemnibus supplicationibus deferenda, concedimus ac largimur ut publicae fidelium venerationi proponantur; atque imagines radiis decorentur. Eadem praeterea auctoritate Nostra ut de illis recitetur Officium ac Missa celebretur de Communi plurimorum Martyrum iuxta rubricas Missalis et Breviarii Romani facultatem facimus. Eiusmodi vero Officii recitationem et Missae celebrationem fieri dumtaxat mandamus in dioecesibus ubi ipsi centum triginta sex Famuli Dei martyrium fecerunt atque etiam in dioecesibus ubi unusquisque eorum natus est et vixit, et quod ad venerabiles Dei Famulos in religiosas congregationes vel ordines regulares adlectos, in omnibus templis, vel sacellis ac piis domibus ubique terrarum sitis, quae pertineant respective ad congregationes vel ordines, quorum ipsi Servi Dei fuerunt alumni, ab omnibus fidelibus tam saecularibus quam regularibus, qui horas canonicas recitare teneantur; et quod ad Missas attinet a sacerdotibus confluentibus ad templa in quibus Beatorum eorundem festum celebretur. Denique largimur ut sollemnia Beatificationis eorundem Dei Famulorum peragantur in praedictis dioecesibus atque in templis, seu sacellis quae memoravimus, die per respectivum Ordinarium vel Ordinis moderatorem designando infra annum postquam eadem sollemnia in Sacrosancta Patriarchali Basilica Vaticana celebrata fuerint. – Non obstantibus constitutionibus atque ordinationibus Apostolicis, nec non decretis de non cultu editis, ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis, etiam impressis, dummodo manu Secretarii Sacrorum Rituum Congregationis subscripta sint atque eiusdem Sacrae Congregationis sigillo munita, in disceptationibus etiam iudicialibus, eadem prorsus fides adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi, his ostensis Litteris, haberetur.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XV mensis Decembris anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

VENERABILIS DEI FAMULUS IOANNES OGILVIE, SACERDOS PROFESSUS SOCIETATIS IESU, BEATUS RENUNTIATUR.

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Pro tuenda veritate, ut iam discipulis suis divinus Magister predixerat, est Ecclesia Christi ab initiis ad nostra usque tempora persecutionem continenter passa; unde factum est ut ingenti numero martyres ex omni aetate, sexu atque ordine, eloquens clarumque, sanguine effuso, pro integritate dogmatum catholicorum servanda testimonium ediderint. Eos autem omnium temporum inclitos heroas in odium Fidei necatos devote christifideles venerantur, eorundem memorias pie studioseque conligendas, posterisque nomina tradenda curant; Ecclesia vero Romanique Pontifices honoribus eosdem sollemnibus cohonestant, atque ad altarium fastigia, christifidelibus omnibus in exemplum fidelitatis propositos, iuste ac tempestive evehunt. Contigit profecto ex auspicato ut hoc anno, quo Angliae, Hiberniae Scotiaeque catholici a reddita sibi religiosa libertate primum exeuntem saeculum commemorant, ad Beatorum Martyrum honores sollemni ritu in Patriarchali Basilica Vaticana promoveremus centum triginta sex Christi pugiles, qui pro catholica Fide asserenda, primatuque Romani Pontificis vindicando suum sanguinem fortiter invicteque effuderunt, lugenda illa aetate, qua ob schisma, ab octavo Henrico Angliae rege excitatum, a successoribus eiusdem fotum, atque adhuc quidem exsistens, Britanniae incolae, regum prorsus arbitrio ab hac Romana Cathedra Beati Petri Apostoli seiuncti, tabe protestantica perturbati sunt. Qua prima tristitiae dolorisque tempestate, se ceteris martyribus memoratis adiungit, tum studiosa veritatis cura morumque sanctitate, tum martyrio fortiter facto, Venerabilis quoque Dei Famulus Ioannes Ogilvie, e Societate Iesu sacerdos, qui Scotorum nationi illuxit. Natus, ut fertur, anno reparatae salutis millesimo quingentesimo septuagesimo nono in civitate quam *Drum* nuncupant e clara Scotiae familia, adhuc plane iuvenis, relicta suorum parentum protestantica religione, catholicam romanam fidem toto firmoque animo amplexus est. E patria inde egressus, in celeberrimo antea Conlegio Duacensi, dein in conlegio Gradecensi, quod patres Societatis Iesu moderabantur, studiis vacavit; omnibusque iam virtutibus ornatus, insignia pietatis tunc

temporis exempla edidit. Postquam vero operam dedisset theologiae addiscendae in Olomucensi a praefatis quoque patribus recto conlegio, Societatem Iesus ingressus est, ac tandem, studiorum expleto curriculo absolutoque novitiatu, sacerdotium suscepit. Legibus autem tunc temporis in Scotia vigentibus Dei Famulus impediebatur quominus in patriam ad sacerdotalia officia gerenda reverteretur; sed, spretis ob huiusmodi leges instantibus periculis, ardenti tantum animorum salutis studio permotus, plusquam semel moderatores suos enixe rogavit ut in patriam redire sibi liceret; spe fretus, Deo opitulante, concives suos ad veram religionem reducendi vel iam catholicos in romana Fide firmandi. Sui ardentissimi voti tandem compos factus, statim ac a moderatoribus patriam petendi licentiam accepit, Rothomagensi ab urbe, quam tum incolebat, in Scotiam profectus est, quo clam, uti scriptores documentaque narrant, anno MDCXIII pervenit. Plura igitur ibi Dei Servus, bono animorum procurando, exercuit; at quia in sacerdotali munere obeundo nec laboribus pepercit nec pericula metuit, nil mirum, si, Glasguam profectus, ad haereticos quosdam ibidem catholicae Fidei reconciliandos, fraudulenter captus, in carcerem coniectus sit. Iudicialis eiusdem causa plures menses producitur; eaque perdurante Dei Famulus tormenta, in ipsum inlata ad eius in Fide constantiam labefactandam, sereno constantique animo sustinuit; sed, iura Romanae Cathedrae iugiter tuitus, cum nunquam regem habere voluisset dominum in rebus quoque Fidei, ob suam religionis catholicae firmissimam professionem, quam ceterum fictione tantum iuris Anglicani proditionem vocabant, qua reus laesae maiestatis morte damnatus est. Glasguae itaque patibulo suspensus, Venerabilis Dei Servus Ioannes Ogilvie die decima mensis Martii anno MDCXV gloriosam martyrii palmam accepit. Continuo Ioannis Ogilvie necem Scoti memoria custodierunt; at cum veneratio erga Dei Servum, post eius mortem, temporis decursu magis magisque percrebresceret, de eiusdem martyrio Ordinaria Inquisitio Romae anno millesimo sexcentesimo vicesimo octavo atque Herbipoli insequenti anno peracta fuit. Hisce vero nostris modernis temporibus Venerabilis Dei Servus ceteris antea Angliae Martyribus, quos memoravimus, adiunctus est; sed anno MDCCCCXXIV, precibus, quas Nobis suppliciter Scoti adhibuere, concedentes, eiusdem causam seorsum pertractandam mandavimus. Confectis igitur auctoritate Apostolica processibus de more riteque probatis, de Servi Dei martyrio et causa martyrii disceptari coeptum est. Antepraeparatorio itaque coetu apud Franciscum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem Ehrle, Causae Ponentem, habito, praeparatorius antea ac novissime generalis Conventus coram Nobis coacti sunt, et cum profecto constiterit eiusdem Servi Dei internecionem apprime evenisse in odium catholicae religionis et solam Fidem fuisse causam illius:

Nos, sollemni decreto, pridie Kalendas Decembris anno millesimo nongentesimo vicesimo nono, de martyrio et causa martyrii Ioannis Ogilvie constare declaravimus. Super signis sive miraculis de more dispensatum est. Cum igitur de martyrio martyriique causa constaret, illud supererat ut Sacrorum Rituum Cardinales et Consultores rogarentur an tuto procedi posse censerent ad sollemnem eiusdem Dei Famuli Beatificationem. Hoc praestitit dilectus filius Noster Franciscus S. R. E. Cardinalis Ehrle, Causae Relator, in generali Sacrorum Rituum coetu coram Nobis in Vaticanis aedibus habito tertia die Decembris volventis anni, omnesque tum Cardinales tum qui aderant Patres Consultores unanimi consensu affirmative responderunt. Nos vero die tantum XIV huius mensis, Eucharistico Sacro rite litato, accitis adstantibusque Camillo Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinali Laurenti Sacrorum Rituum Congregationis Praefecto et praedicto Francisco S. R. E. Cardinali Ehrle, Causae Relatore, una cum dilecto filio Carolo Salotti Sanctae Fidei Promotore generali, sollemniter ediximus *tuto* procedi posse ad eiusdem Dei Servi Beatificationem. Quae cum ita sint, precibus permoti cleri populique Scotorum, apostolica Nostra auctoritate, praesentium Litterarum tenore facultatem facimus ut idem Venerabilis Dei Famulus Ioannes Ogilvie, Sacerdos professus e Societate Iesu *Beati* nomine in posterum nuncupetur, eiusque corpus seu relliquiae, si quae supersint, publicae venerationi proponantur, non tamen in sollemnibus supplicationibus deferenda; itemque permittimus ut imagines eiusdem Servi Dei radiis decorentur. Praeterea, eadem auctoritate Nostra, concedimus ut de eo quotannis recitetur officium de Communi unius Martyris cum lectionibus propriis per Nos adprobatis ac Missa pariter celebretur per Nos adprobata, servatis rubricis, dumtaxat tamen in dioecesibus Scotiae, in ecclesia seu oratoriis Conlegii Scotorum in hac Alma Urbe exsistentis, nec non in templis seu sacellis ac domibus ubique terrarum sitis Iesu Societatis, cuius ipse Dei Famulus fuit alumnus, ab omnibus fidelibus tam saecularibus quam regularibus, qui horas canonicas recitare teneantur; et quod ad Missas attinet a sacerdotibus confluentibus ad templa sive sacella in quibus Beati eiusdem festum celebretur. Denique largimur ut solemnia Beatificationis eiusdem Dei Famuli, servatis servandis, peragantur in praedictis dioecesibus atque in templis seu sacellis, quae memoravimus, die per respectivum Ordinarium vel Ordinis praefati moderatorem designando, infra annum postquam eadem sollemnia in Sacrosancta Patriarchali Basilica Vaticana celebrata fuerint. Non obstantibus constitutionibus atque ordinationibus Apostolicis, nec non decretis de non cultu editis, ceterisque in contrarium facientibus quibuslibet. Volumus autem ut harum Litterarum exemplis etiam impressis, dummodo manu Secretarii Sacrorum Rituum Congregationis subscripta

sint et eiusdem Congregationis sigillo munita, in disceptationibus etiam iudicialibus, eadem prorsus fides adhibeatur, quae Nostrae voluntatis significationi, hisce ostensis Litteris, haberetur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XXII mensis Decembris anno MDCCCCXXIX, Pontificatus Nostri octavo.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DECRETUM

DAMNANTUR LIBRI: «MARIO MISSIROLI: DATE A CESARE – LA POLITICA RELIGIOSA DI MUSSOLINI CON DOCUMENTI INEDITI; IGNOTUS: STATO FASCISTA, CHIESA E SCUOLA – LIBRERIA DEL LITTORIO».

Feria V, loco IV, die 23 Ianuarii 1930

Delati ad hanc Supremam Sacram Congregationem Sancti Officii, cui — praeter alia — munus incumbit in perniciosa scripta animadvertere, libri, quorum tituli:

« MARIO MISSIROLI, *Date a Cesare* – La politica religiosa di Mussolini con documenti inediti;

IGNOTUS, *Stato Fascista, Chiesa e Scuola* »,

typis vulgo «del Littorio» superiore anno editi, gravissimis contra doctrinam catholicam erroribus scatentes inventi sunt, praesertim quod attinet ad divina Ecclesiae iura et ad supremam Romani Pontificis potestatem eiusque exercitium.

Emi ac Rmi Domini Cardinales, rebus fidei ac morum tutandis praepositi, in plenario conventu supradictae feriae et diei, audito DD. Consultorum voto, duos supra memoratos libros habendos esse censuerunt tamquam praedamnatos ad normam canonis 1399 Codicis iuris canonici, mandantes ut in Indicem librorum prohibitorum iidem inserantur.

Et in eadem feria V, Ssmus D. N. D. Pius divina Providentia Pp. XI, in solita audientia R. P. D. Assessori concessa, relatam Sibi Emorum Patrum resolutionem approbavit, confirmavit ac publicandam iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 25 Ianuarii 1930.

A. Subrizi, *Supremae S. C. S. Officii Subst. Notarius.*

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa XI, successivis decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, singulas quae sequuntur Ecclesias de novo Pastore dignatus est providere, nimirum:

2 Ianuarii 1930. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Cyrrhensi praefecit R. P. D. Ianuarium Cosenza, hactenus Archiepiscopum Capuanum.

9 Ianuarii. — Titulari archiepiscopali Ecclesiae Sardianae, Arcturum Hinsley, hactenus Episcopum Sebastopolitanum, deputatum Delegatum Apostolicum ad Missiones Africanas.

10 Ianuarii. — Titulari episcopali Ecclesiae Epiphaniensi, R. P. Aemilianum a Brixia, O. F. M. Capuccinorum — in saeculo Iosephum Lonati — quem deputavit Praelatum nullius Sancti Iosephi de Grajahú.

16 Ianuarii. — Cathedrali Ecclesiae Tucumanensi, R. D. Augustinum Barrère, Consultorem generalem Piae Presbyterorum Societatis ab Immaculata V. M. Conceptione.

20 Ianuarii. Cathedrali Ecclesiae Pineroliensi, R. D. Gaudentium Binaschi, Praepositum ad S. Victoris, loci *Intra*, dioecesis Novariensis.

II

DE FINIUM DIOECESIUM MUTATIONE

Sanctissimus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI, decreto Sacrae Congregationis Consistorialis, sequentem finium dioecesium mutationem benigne statuere dignatus est:

14 Septembris 1929. — PATAVINA ET TARVISINA — Vicus *Balluello* a paroecia S. Michaelis Archangeli, in loco *Arino*, et a dioecesi Patavina necnon parvum territorium ad septentrionem proximae viae ferreae a paroecia S. Martini, in loco *Cazzago*, et ab eadem dioecesi separata sunt et cum paroecia S. Bartholomaei Apostoli, in loco *Ballò*, et cum dioecesi Tarvisina perpetuo coniuncta.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

INSTRUCTIO

AD ORDINARIOS DIOECESANOS: DE INHONESTO FEMINARUM VESTIENDI MORE

Vi supremi apostolatus, quo in universa Ecclesia divinitus fungitur, Ssmus Dominus Noster Pius Papa XI verbis et scriptis nunquam destitit illud S. Pauli (*I ad Tim.*, II, 9, 10) inculcare, videlicet: « mulieres in habitu ornato cum verecundia et sobrietate ornantes se, et... quod decet mulieres, promittentes pietatem per opera bona ».

Ac saepenumero, occasione data, idem Summus Pontifex improbavit acerrimeque damnavit inhonestum vestiendi morem in catholicarum quoque mulierum ac puellarum usum hodie passim inductum, qui non modo femineum decus atque ornamentum graviter offendit, sed nedum in temporalem earumdem feminarum perniciem verum etiam, quod peius est, in sempiternam, itemque in aliorum ruinam miserrime vertit.

Nihil igitur mirum, si Episcopi ceterique locorum Ordinarii, sicut decet ministros Christi, in sua quisque dioecesi pravae huiusmodi licentiae ac procacitati modis omnibus unaque voce obstiterunt, derisiones nonnumquam ac ludibria ob hanc causam sibi a malevolis illata aequo fortique animo tolerantes.

Itaque hoc Sacrum Consilium cleri populique disciplinae provehendae cum eiusmodi Sacrorum Antistitum vigilantiam et actionem merita probatione ac laude prosequatur, tum eosdem vehementer hortatur ut consilia atque incepta opportune inita insistant et alacrius pro viribus urgeant, quoadusque hic pestiferus morbus ex honesta hominum consortione penitus extirpetur.

Quod ut facilius ac tutius ad effectum deducatur, haec Sacra Congregatio, de mandato Sanctissimi Domini, ea quae sequuntur ad rem statuere decrevit:

I. Parochi praesertim et concionatores, data occasione, secundum illud Apostoli Pauli (*II ad Tim.*, IV, 2) instent, arguant, obsecrent, increpent ut feminae vestes gestent, quae verecundiam sapiant quaeque sint ornamentum et praesidium virtutis; moneantque parentes ne filiae indecoras vestes gestare sinant.

II. Parentes, memores gravissimae obligationis qua tenentur prolis educationem in primis religiosam et moralem curandi, peculiarem adhibeant diligentiam, ut puellae a primis annis in doctrina christiana solide instituantur atque in earum animo ipsi, verbis et exemplo, amorem virtutum modestiae et castitatis impense foveant; familiam vero, Sacrae Familiae exempla imitati, ita constituere atque gubernare satagant, ut singuli verecundiae amandae atque servandae inter domesticos parietes habeant causam et invitamentum.

III. Parentes iidem filias a publicis exercitationibus et concursibus gymnicis arceant; si vero eisdem filiae interesse cogantur, curent ut vestes adhibeant quae honestatem plene praeseferant; inhonestas vero vestes illas gestare nunquam sinant.

IV. Collegiorum moderatrices et scholarum magistrae modestiae amore puellarum animos ita imbuere enitantur, ut eaedem ad honeste vestiendum efficaciter inducantur.

V. Eaedem moderatrices ac magistrae puellas, ne ipsarum quidem matribus exceptis, quae vestes minus honestas gestent, in collegia et scholas ne admittant, admissasque, nisi resipiscant, dimittant.

VI. Religiosae, iuxta litteras die XXIII mensis Augusti, a. MDCCCCXXVIII, datas a Sacrae Congregatione de Religiosis, in sua collegia, scholas, oratoria, recreatoria puellas ne admittant, admissas ne tolerent, quae christianum vestiendi morem non servent: ipsae vero in alumnis educandis peculiare adhibeant studium, ut in earum animo sancti pudoris et verecundiae christianae amor altas radices agat.

VII. Piae instituantur et foveantur feminarum Associationes, quae consilio, exemplo et opere finem sibi praestituant cohibendi abusus in vestibus gestandis christianae modestiae haud congruentibus et promovendi morum puritatem ac vestiendi honestatem.

VIII. In pias Associationes feminarum ne illae admittantur, quae inhonestas vestes induant; admissae vero, si quid postea hac in re peccent et monitae non resipiscant, expellantur.

IX. Puellae et mulieres, quae inhonestas vestes induunt, a Sancta Communione et a munere matrinae in sacramentis Baptismi et Confirmationis arceantur, atque, si casus ferat, ab ipso ecclesiae ingressu prohibeantur.

X. Cum incidunt per annum festa, quae modestiae christianae inculcandae peculiarem exhibeant opportunitatem, praesertim vero festa B. M. Virginis, parochi et sacerdotes piarum Unionum et Catholicarum Consociationum moderatores feminas ad christianum vestiendi morem, opportuno sermone revocare atque excitare ne praetermittant. In festo autem Beatae Mariae Virginis sine labe conceptae peculiares preces in omnibus cathedra-

libus et paroecialibus ecclesiis quovis anno peragantur, habitis, ubi fieri potest, opportunis cohortationibus in sollemni ad populum concione.

XI. Consilium dioecesanum a vigilantia, de quo in declaratione Sancti Officii die XXII mensis Martii, a. MDCCCCXVIII data, semel saltem in anno de aptioribus modis ac rationibus ad feminarum modestiae efficaciter consulendum ex professo agat.

XII. Quo vero haec salutaris actio efficaciter et tutior succedat, Episcopi aliique locorum Ordinarii, tertio quoque anno, una simul cum relatione de religiosa institutione, de qua in Litteris *Orbem catholicum* die XXIX mensis Iunii, a. MDCCCCXXIII Motu proprio datis, etiam de rerum conditione ac statu circa feminarum vestiendi morem deque operibus ad normam huius Instructionis praestitis, hanc Sacram Congregationem certiorem reddant.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Concilii, die XII mensis Ianuarii in festo Sacrae Familiae, anno MDCCCCXXX.

✠ D. CARD. SBARRETTI, Episc. Sabinen. et Mandelen., *Praefectus.*

L. ✠ S.

† Iulius, Ep. Lampsacen., *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE RELIGIOSIS

INSTRUCTIO

AD SUPREMOS MODERATORES ET MODERATRICES RELIGIOSARUM LAICARUM FAMILIARUM, DE OBLIGATIONE SUBDITOS IN DOCTRINA CHRISTIANA RITE IMBUENDI.

Quantum homini necessaria sit accurata ac seria christianae doctrinae institutio, ex hoc manifeste apparet, quod ex ea recta fides nutritur ac roboratur, sine qua vita christiano more traduci nequit. Quae quidem necessitas hodie praesertim persentitur, cum graves de Deo, de religione, de anima rationali, de societate, atque de aeterna hominis destinatione errores ubique circumferuntur. Munus vero hanc doctrinam penitiore modo addiscendi eos potissimum tangit, qui Deo se in religiosis Congregationibus devoverunt: praetermissa enim illa christianae doctrinae cognitione, nec

spiritualem vitam in se, ut debent, fovere possunt, nec in aliorum salutem procurandam, ut eorum munus est, incumbere.

Cum autem, ultimis praesertim temporibus, multae ac variae religiosae familiae virorum ac mulierum exortae sint, ex quarum opera, dummodo rite instituantur, plurimum sibi bonum Ecclesia iure meritoque repromittere potest, hinc ad has Sacra haec Congregatio peculiari modo sollicitudinem suam dirigit, eo scilicet fine, ut praedicti utriusque sexus Sodales ipsimet in sacra doctrina probe erudiantur, et pueros vel puellas, quorum cura eis fuerit demandata, in eadem, omni qua par est diligentia, instruant.

Ad quem finem sequentia decernenda proposuit ac, approbante Summo Pontifice, praesentibus litteris decernit:

1. Probandatus ac novitiatus tempore ita tyrones utriusque sexus christianam doctrinam recolant atque penitius edoceantur, ut unusquisque frater et unaquaeque soror eam non solum memoriter teneat, sed etiam rite explicare queat, nec ad vota nuncupanda sine sufficienti eiusdem cognitione admittatur, praevio examine.

2. Anno tyrocinii elapso, omnes religiosi alumni, qui in scholis primariis publicis et privatis doctrinam christianam pueris ac puellis explanaturi sint, tum in ipsa catechesi, tum in ratione eam pueris proponendi ita instituantur, ut examen coram Ordinario vel iudicibus ad eodem delegatis, sustinere valeant.

3. Quoad programma ad huiusmodi examen praeparandum adhiberi potest quod apud Vicariatum Urbis in usu est pro decernenda idoneitate ad catechesim in scholis elementariis edocendam.

4. Si vero non in scholis, sed in paroecia, religiosis viris vel foeminis munus committatur pueros puellasve doctrinam christianam docendi, hi sibi ab Ordinarii Curia comparare curent idoneitatis documentum.

Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis Negotiis Religiosorum Sodalium praepositae, die 25 Novembris 1929.

A. H. M. Card. Lépicier, *Praefectus.*

L. ✠ S.

V. La Puma, *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Provid. Pp. XI, successivis decretis Sacri Consilii Christiano Nomini propagando, dignatus est Ecclesiis quae sequuntur praeficere:

15 Maii 1929. — Archiepiscopali Ecclesiae Dyrrhachiensi, R. D. Petrum Gjura.

28 Maii. — Cathedrali nuper erectae Ecclesiae Toowoombaensi in Australasia, R. D. Iacobum Byrne.

1 Iunii. — Cathedrali nuper erectae Ecclesiae Nellorensi in Indiis orientalibus, R. D. Gulielmum Bouter, e Societate Missionariorum S. Ioseph de Mill-Hill.

26 Novembris. — Metropolitanae Ecclesiae Smyrnensi, R. D. Eduardum Tonna.

II

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

6 Ianuarii 1930. — R. P. Eduardus Leys, Episcopus electus titularis Uzalensis, *Vicarius Apostolicus de Kivu in Africa.*

25 Ianuarii. — R. P. Hermannus Meysing, Episcopus titularis electus Minensis, *Vicarius Apostolicus de Kimberley.*

Insuper successivis decretis ut infra Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum:

9 Aprilis 1929. — R. D. Ioannem Tchang, *Praefectum Apostolicum de Chaoshien.*

16 Aprilis. — R. D. Iosephum M. Chang, *Praefectum Ap. de Puchi.*

— R. D. Franciscum Vogel, e Pia Societate Missionum ven. sac. Vincentii Pallotti, *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Queenstown.*

28 Aprilis. — R. D. Franciscum Xav. Ford, e Societate Missionum ad exteros de Maryknoll, *Praefectum Ap. de Kaying.*

— R. D. Eugenium Imhof, e Societate Missionum ad exteros loci Bethleem, dioecesis Curiensis, *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Tsitsikar.*

14 Maii. — R. D. Franciscum O'Rourke, e Societate Lugdunensi pro missionibus ad Afros, *Praefectum Ap. Nigeriae orientalis.*

28 Iunii. — R. P. Franciscum Cuvelier, e Congregatione Ssmi Redemptoris, *Praefectum Apost. de Matadj.*

2 Iulii. — R. P. Valerianum Guëmes Rodriguez, e Congregatione Missionis, *Superiorem ecclesiasticum Missionis de Cuttack.*

III

DESIGNATIONES

Ad normam can. 1594 § 2 Codicis iuris canonicis, Praefectus Apostolicus Sinus de Hudson designavit pro appellationibus a suo tribunali, Ordinarium S. Bonifacii, approbante Ssmo per rescriptum Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, diei 21 Martii 1929.

Item Vicarius Apostolicus de Swatow, designavit ad eumdem effectum tribunal Vicarii Apostolici de Hongkong, approbante Ssmo per rescriptum diei 8 Aprilis.

Praefectus Apostolicus de Yenki designavit pro appellationibus ut supra, tribunal Vicarii Apostolici de Wonsan, quam designationem Ssmus approbare dignatus est per rescriptum ex Audientia diei 6 Iunii 1929.

Vicarius Apostolicus de Cameron, designavit tribunal Vicarii Apostolici de Gabon, approbante Sanctissimo per rescriptum ex Audientia diei 4 Iulii 1929.

IV

ADPROBATIONES

Sanctissimus Dominus Noster Pius div. Prov. Pp. XI definitive dignatus est approbare Constitutiones Sororum Missionalium a Spiritu Sancto per decretum S. C. de Propaganda Fide, diei 22 Iulii 1929; et Societatis Quebecensis Missionum exterarum, per decretum diei 25 Iulii 1929.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

GLASGUEN.

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII VENERABILIS SERVI DEI IOANNIS OGILBAEI, SACERDOTIS PROFESSI SOCIETATIS IESU, IN SCOTIA IN ODIUM FIDEI, INTEREMPTI.

SUPER DUBIO

An constet de martyrio et causa martyrii, necnon de signis seu miraculis in casu et ad effectum de quo agitur?

In praeclarissimo Martyrum agmine, qui in infausto anglicano schismate, catholicae fidei veritatem invicto animo testati sunt, ideoque poenas, exsilium, ipsamque mortem libenter subierunt, nobilem locum obtinet Ioannes Ogilbaeus, Sacerdos professus ex inclyta Societate Iesu, natione Scotus, cuius nobilissima Causa apud Sacram Rituum Congregationem, enixe instantibus Episcopis et universo clero praefatae nationis, pertractari meruit. Ioannes in civitate vulgo *Drum*, anno millesimo quingentesimo septuagesimo nono, clarum ortum duxit, eiusque pater, nomine Gualterus, domus Reginae Mariae Stuart moderator exstitit. Primis aetatis annis protestanticam suorum parentum religionem secutus est. Haeresi repudiata, catholicae religioni firmiter adhaesit, ac deinde statum clericalem in sodalitate Ignatiana amplexus fuit, donec in urbe Rothomagensi sacerdotali dignitate insignitus, ferventique animarum zelo impulsus, in patriam redire exoptavit, ut inibi fidem Iesu Christi propagaret, rectamque salutis semitam devios edoceret. Voti compos factus, mense Novembri, anno millesimo sexcentesimo decimotertio, in Scotiam clam pervenit, ubi pro catholica Fide tuenda tamquam strenuus ac indefessus miles, nullis incommodis ac laboribus pepercit. Glasguam profectus ad quosdam haereticos catholicae Ecclesiae reconciliandos, fraudulenter pseudo-archiepiscopo illius civitatis traditus die decima quarta Octobris, anno millesimo sexcentesimo decimo quarto, in carcerem coniectus est, ibique crudeliter tortus. Tunc penes Glasguense tribunal, ac postea coram Edimburgensibus iudicibus, qui nullam definitivam sententiam tulerunt, iudicium subiit.

In memoratam civitatem Glasguensem iterum translatus, post plurimas interrogationes, quibus fuerat subiectus, firmiter adserta Summi Pontificis

in universam Ecclesiam suprema potestate, morte damnatus est et suspendio necatus, die decima Martii anno millesimo sexcentesimo decimo quinto, imperante Rege Scotiae Iacobo VI, Mariae Stuart filio, qui sub nomine Iacobi I in totam Angliam dominatum habebat. Praeclari huius Martyris memoria, una cum aliis eiusdem persecutionis Sociis, adversis licet temporibus, diu apud fideles religiose permansit; ac in dies magis ac magis percrescens, ad eorumdem Servorum Dei Beatificationis Causam pertractandam animos movit. Scotici autem cives, ut propriam suae gentis gloriam adsererent, et ad religionis profectum in patria provehendum, a Sanctissimo Domino Nostro supplicibus votis impetrarunt ut haec Causa seorsum expediretur; praesertim cum iampridem de eius martyrio peracta fuisset Inquisitio Ordinaria Romae anno millesimo sexcentesimo vigesimo octavo et Herbipoli sequenti anno. Confectis autem auctoritate Apostolica processibus riteque probatis, de Servi Dei martyrio et causa martyrii disceptari coeptum est; primum in Antepraeparatorio coetu apud Reverendissimum Cardinalem Franciscum Ehrle, Causae Ponentem; deinde in Praeparatorio, ac novissime in Generali conventu coram Sanctissimo Domino Nostro Pio Pp. XI coacto, die decima nona Novembris volventis anni; in eoque Revm̃us Causae Relator sequens dubium ad discutiendum proposuit: « An constet de martyrio et causa martyrii, necnon de signis seu miraculis in casu et ad effectum de quo agitur? » Quoquot convenerunt tum Reverendissimi Cardinales, tum Patres Consultores, sua tulerunt suffragia, quae laeto prosecutus est animo Beatissimus Pater, Apostolicum tamen pronuntiare iudicium distulit, ut interim in tanta re decernenda, maiora sibi a Patre luminum auxilia compararet. Hodiernam autem diem, festivitatis S. Andreae Apostoli, Scotiae caelestis Patroni, quum designasset, divina Hostia ferventer litata, ad se accitis Reverendissimo Cardinali Camillo Laurenti, Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, necnon Reverendissimo Cardinali Francisco Ehrle, Causae Relatore, simulque infrascripto huius Sacrae Congregationis Secretario, et R. P. Carolo Salotti, Sanctae Fidei Promotore Generali, iisque convenientibus in nobiliorem Vaticani aulam, solemniter pronunciavit: *Ita constare de martyrio et causa martyrii Venerabilis Servi Dei Ioannis Ogilbaei, sacerdotis professi Societatis Iesu, ut, indulta benigna dispensatione super signis seu miraculis, ad ulteriora procedi possit.* Hoc vero Decretum evulgari et in acta Sacrae Rituum Congregationis referri mandavit, pridie Kalendas Decembris anno millesimo nongentesimo vicesimo nono.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Mariani, *Secretarius.*

II

WESTMONASTERIEN.

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII VENERABILIUM SERVORUM DEI THOMAE HEMERFORD, SAC. SAEC.; IOANNIS ROBERTS, SAC. O. S. B.; IOANNIS JONES, SAC. O. F. MINORUM; ROBERTI SOUTHWELL, SAC. SOCIETATIS IESU; PHILIPPI HOWARD, COMITIS DE ARUNDEL ET SOCIORUM, IN ODIUM FIDEI, IN ANGLIA INTERFECTORUM.

SUPER DUBIO

An constet de martyrio, de causa martyrii nec non de signis seu miraculis praedictorum Venerabilium Dei Servorum in casu et ad effectum de quo agitur?

Lugendum schisma, quod saeculo XVI ab Henrico VIII inchoatum, Angliam ab Ecclesiae unitate divulsit, eamque, foecundam olim Sanctorum altricem, in haeresim miserabiliter coniecit, illud quidem reliquit spei, ut martyrum sanguis in ea temporum asperitate diu copioseque profusus resurrecturae fidei, apud nobilem illam gentem, semen evaderet. Nec sine divinae providentiae consilio contingere videtur ut hoc potissimum anno, dum catholici Anglici centesimum anniversarium redditae sibi religiosae libertatis solemniter celebrant, et dum Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae XI feliciter regnanti quinquagesimum sacerdotii sui expletum annum totus catholicus orbis gratulatur, eique uti supremo Ecclesiae Pastori singulare obedientiae et amoris testimonium praebet, veluti concors laetitiae occurrat invictum heroum agmen, qui olim in Anglia, data pro catholica religione et Primatu Pontificis vita, martyrii gloria ab Ecclesia decorantur. Sacerdotes, regulares ex variis Ordinibus, laici, principes viri ac populares pretiosam in conspectu Domini mortem oppetierunt, adeo ut antiquorum martyrum gesta visi fuerint plane exaequasse.

Contemptis enim omne genus minis, exilia, vincula, cruciatus, mendicitatem, necem acerbissimam perferre maluerunt, quam a sanctissima religione discedere. Eorum constantiam Summi Pontifices singulari laudum praeconio non semel extulerunt.

Porro ex ingenti eorum multitudine qui per ea tempora variis succedentibus persecutionibus in fidei testimonium interierunt, bis centum quinquaginta duo famuli Dei, ex omni ordine et coetu, quorum clarior apud suos videbatur exstare memoria, multis ante annis propositi sunt ut causa de eorum martyrio rite tractanda susciperetur, praeter alios iam Beatos

nuncupatos, et quosdam iam tum dilatos, iuxta catalogum in Actis Sacrae Rituum Congregationis descriptam.

Iudicialibus confectis tabulis, tum Ordinaria tum Apostolica auctoritate, in Curia ecclesiastica Westmonasteriensi super martyrio et causa martyrii signis seu miraculis, ipsarumque legitima forma expensa et agnita, Congregatio antepraeparatoria die decima quarta Aprilis, anno millesimo nongentesimo vicesimo nono habita est in aedibus Revmi Cardinalis Alexii Henrici M. Lépicier, qui, tamquam Causae Relator, suffectus fuit desideratissimo Cardinali Ioanni Bonzano, vita functo. Ibidem de omnium praefatorum Servorum Dei martyrio, causa martyrii seu miraculis disceptatum est. Praeparatorius autem Coetus in Vaticana Congregationum aula, eodem relatore Revmo Cardinali Lépicier, die trigesima Iulii, anno millesimo nongentesimo vicesimo nono habitus fuit. Alia subinde studia accuratissime peracta sunt, ut res maiore etiam luce claresceret. Quapropter die vicesima sexta Novembris eiusdem anni coram Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa XI celebrata sunt generalia comitia, in quibus idem Cardinalis Lépicier sequens dubium discutiendum proposuit: *An constet de martyrio, causa martyrii et signis seu miraculis praefatorum bis centum ac quinquaginta duorum Dei Servorum?* Quae porro generalia comitia, coram Sanctissimo Domino Nostro continuata sunt die 3 vertentis Decembris.

Revmi Cardinales, sacris Ritibus tuendis praepositi et Patres Consultores, votum suum protulerunt. Sanctissimus Dominus tamen supremum suum iudicium distulit in alium diem, spatio sibi aliisque relicto ad caeleste lumen, in re tam gravi exposcendum. Hodierna vero die in festivitate Immaculatae Conceptionis B. M. V., cuius festum iampridem in Anglia Monachi Benedictini de Winchester, auctore S. Ethelwaldo, coluere, et cuius excelsum privilegium Oxoniensis Universitatis Doctor tam valide propugnavit, Sacro pientissime litato in domestico sacello, nobiliori aulae Vaticanae succedens ac Pontificio Solio assidens, ad se acciri iussit Reverendissimum Cardinalem Camillum Laurenti Sacrorum Rituum Congregationi Praefectum, et Alexium Lépicier Causae Ponentem, necnon infrascriptum Sacrae Rituum Congregationis Secretarium, et R. P. Carolum Salotti, sanctae Fidei Promotorem Generalem, eisque adstantibus solemniter edixit: *Ita constare de martyrio, et causa martyrii centum triginta sex Venerabilium Servorum Dei infra recensitorum, ut, indulta benigna dispensatione super signis seu miraculis, procedi possit ad ulteriora in casu et ad effectum de quo agitur.* Nomina autem eorum sunt:

I. Hemerford Thomas, sacerdos. – II. Gunston David, eques Ordinis S. Ioannis. – III. Ireland Ioannes, sacerdos. – IV. Slade Ioannes, laicus. – V. Bodey Ioannes, laicus. – VI. Fenn Iacobus, sacerdos. – VII. Nutter

Ioannes, sacerdos. – VIII. Munden Ioannes, sacerdos. – IX. Bell Iacobus, sacerdos. – X. Finch Ioannes, laicus. – XI. White Richardus, laicus. – XII. Alfield Thomas, sacerdos. – XIII. Stransham Eduardus, sacerdos. – XIV. Clitherow Margarita, materfamilias. – XV. Anderton Robertus, sacereos. – XVI. Marsden Guglielmus, sacerdos. – XVII. Langley Richardus, laicus. – XVIII. Dean Gulielmus, sacerdos. – XIX. Gunter Gulielmus, sacerdos. – XX. Morton Robertus, sacerdos. – XXI. More Hugo, laicus. – XXII. Holford Thomas, sacerdos. – XXIII. Claxton Iacobus, sacerdos. – XXIV. Felton Thomas, Ord. Minim. – XXV. Leigh Richardus, sacerdos. – XXVI. Shelley Eduardus, laicus. – XXVII. Martin Richardus, laicus. – XXVIII. Roche Ioannes, laicus. – XXIX. Ward Margarita, virgo. – XXX. Flower (Way) Gulielmus, sacerdos. – XXXI. Wilcox Robertus, sacerdos. – XXXII. Campion Eduardus, sacerdos. – XXXIII. Buxton Christophorus, sacerdos. – XXXIV. Widmerpool Robertus, laicus. – XXXV. Crockett Radulphus, sacerdos. – XXXVI. James Eduardus, sacerdos. – XXXVII, Robinson Ioannes, sacerdos. – XXXVIII. Hartley Gulielmus, sacerdos. – XXXIX. Sutton Robertus, laicus. – XL. Hewett Ioannes, sacerdos. – XLI. Amias Ioannes, sacerdos. – XLII. Dalby Robertus, sacerdos. – XLIII. Bales Christophorus, sacerdos. – XLIV. Dickenson Franciscus, sacerdos. – XLV. Gerard Miles, sacerdos. – XLVI. Jones Eduardus, sacerdos. – XLVII. Middleton Antonius, sacerdos. – XLVIII. Dickenson Rogerius, sacerdos. – XLIX. Milner Radulphus, laicus. – L. Humphrey Laurentius, laicus. – LI. Genings Edmundus, sacerdos. – LII. Wells Swithin, laicus. – LIII. White Eustatius, sacerdos. – LIV. Plasden Polydorus, sacerdos. – LV. Lacey Brianus, laicus. – LVI. Mason Ioannes, laicus. – LVII. Hodgson Sydney, laicus. – LVIII. Patenson Gulielmus, sacerdos. – LIX. Waterson Eduardus, sacerdos. – LX. Bird Iacobus, laicus. – LXI. Speed Ioannes, laicus. – LXII. Harrington Gulielmus, sacerdos. – LXIII. Cornelius Ioannes, sacerdos, S. I. – LXIV. Bosgrave Thomas, laicus. – LXV. Carey Ioannes, laicus. – LXVI. Salmon Patricius, laicus. – LXVII. Boste Ioannes, sacerdos. – LXVIII. Ingram Ioannes sacerdos. – LXIX. Swallowell Georgius, laicus. – LXX. Southwell Robertus, sacerdos S. I. – LXXI. Rawlins Alexander, sacerdis. – LXXII. Walpole Henricus, sacerdos S. I. – LXXIII. Freeman Gulielmus, sacerdos. – LXXIV. Howard Philippus, comes de Arundel. – LXXV. Abbot Henricus, laicus. – LXXVI. Andleby Gulielmus, sacerdos. – LXXVII. Warcop Thomas, laicus. – LXXVIII. – Fulthrop Eduardus, laicus. – LXXIX. Jones Ioannes, sacerdos O. F. M. – LXXX. Rigby Ioannes, laicus. – LXXXI. Pibush Ioannes, sacerdos. – LXXXII. Barkworth Marcus, Ord. S. B. – LXXXIII. Line Anna, vidua. – LXXXIV. Duckett Iacobus, lai-

cus. – LXXXV. Watkinson Robertus, sacerdos. – LXXXVI. Page Franciscus, sacerdos S. I. – LXXXVII. Richardson Gulielmus, sacerdos. – LXXXVIII. Welbourne Thomas, laicus. – LXXXIX. Browne Gulielmus, laicus. – XC. Owen Nicolaus, coadiutor Soc. Iesu. – XCI. Oldcorne Eduardus, sacerdos S. I. – XCII. Ashley Radulphus, coadiutor S. I. – XCIII. Gervase Georgius, sacerdos O. S. B. – XCIV. Garnet, Soc. I. – XCV. Napier Georgius, sacerdos. – XCVI. Somers Thomas, sacerdos. – XCVII. Roberts Ioannes, Ord. S. B. – XCVIII. Scott Gulielmus, sacerdos O. S. B. – XCIX. Newport Richardus, sacerdos. – C. Almond Ioannes, sacerdos. – – CI. Maxfield Thomas, sacerdos. – CII. Tunstal Thomas, sacerdos. – CIII. Arrowsmith Edmundus, sacerdos S. I. – CIV. Herst Richardus, laicus. – CV. Ward Gulielmus, sacerdos. – CVI. Barlow Eduardus Ambrosius, sac. O. S. B. – CVII. Reynolds Thomas, sacerdos. – CVIII. Roe Bartholomaeus Albanus, sacerdos O. S. B. – CIX. Lockwood Ioannes, sacerdos. – CX. Catherick Edmundus, sacerdos. – CXI. Green Hugo, sacerdos. – CXII. Holland Thomas, sacerdos S. I. – CXIII. Duckett Ioannes, sacerdos. – CXIV. Corby Radulphus, sacerdos S. I. – CXV. Morse Henricus, sacerdos S. I. – CXVI. Powel Philippus, sacerdos O. S. B. – CXVII. Wright Petrus, sacerdos S. I. – CXVIII. Southworth Ioannes, sacerdos. – CXIX. Coleman Eduardus, laicus. – CXX. Ireland Gulielmus, sacerdos S. I. – CXXI. Grove Ioannes (Henricus), laicus. – CXXII. Pickering Thomas, Ord. S. B. – CXXIII. Whitbread Thomas, sacerdos S. I. – CXXIV. Harcourt Gulielmus, sacerdos S. I. – CXXV. Fenwick Ioannes, sacerdos S. I. – CXXVI. Gavan Ioannes, sacerdos S. I. – CXXVII. Turner Antonius, sacerdos S. I. – CXXVIII. Langhorne Richardus, laicus. – CXXIX. Plessington Gulielmus, sacerdos. – CXXX. Evans Philippus, sacerdos S. I. – CXXXI. Lloyd Ioannes, sacerdos. – CXXXII. Wall Ioannes, sacerdos O. F. M. – CXXXIII. Kemble Ioannes, sacerdos. – CXXXIV. Lewis David, sacerdos S. I. – CXXXV. Thwing Thomas, sacerdos. – CXXXVI. Howard Gulielmus, vice-comes de Stafford.

Quoad ceteros vero Ssm̃us ℣Dn̄us ulteriores inquisitiones quantocius esse peragendas decrevit, ut fulgidiore luce eorum martyrium splendeat.

Hoc decretum publici iuris fieri, et in acta Sacrae Rituum Congregationis inseri iussit, VI Idus Decembris, anno millesimo nongentesimo vicesimo nono.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

A. Mariani, *Secretarius.*

III

WESTMONASTERIEN.

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII VENERABILIUM SERVORUM DEI THOMAE HEMERFORD, SAC. SAEC.; IOANNIS ROBERTS, SAC. O. S. BENEDICTI; IOANNIS JONES, SAC. O. F. MINORUM; ROBERTI SOUTHWELL, SAC. SOCIETATIS IESU; PHILIPPI HOWARD, COMITIS DE ARUNDEL, ET SOCIORUM, IN ODIUM FIDEI IN ANGLIA INTERFECTORUM.

SUPER DUBIO

An stante approbatione martyrii, necnon dispensatione a signis seu miraculis ad tramitem can. 2116 § 2 Cod. iuris canonici, tuto *procedi possit ad solemnem centum triginta sex Servorum Dei Beatificationem?*

Ea est militantis Ecclesiae in terris condicio, ut, inter aspera rerum, adversante mundo, testimonium perhibeat veritati, hominesque per arduam Crucis semitam ad supernaturalem finem adducat, praemonente Christo Domino: *Si me persequuti sunt et vos persequentur* (Io., 15, 20). Hoc maxime elucet in ea fere incredibili martyrum multitudine, qui inde ab Ecclesiae primordiis et in tanta postea decurrentium saeculorum vicissitudine, fidem sanguine obsignarunt. Quo quidem generoso martyrum cruore, veluti regali purpura, fulgens Ecclesia veram Iesu Christi sponsam se mundo manifestat. Porro triumphali martyrum agmini iure meritoque accensentur centum triginta sex venerabiles Servi Dei, in Anglia passi, quorum elenchus descriptus est in Decreto nuper edito, die festo Immaculatae Conceptionis B. M. V., pro eorum declaratione martyrii. Hi omnes, in ea acerrima persecutione, quae ineunte saeculo XVI ab Henrico VIII excitata, per solidum fere saeculum decimum septimum insaeviit, gloriosam pro fide catholica et Romani Pontificis primatu mortem oppetiere. Ex plurimis aliis qui per ea tempora fidei causa interierunt, iam nonnulli Beati nuncupati alias fuere, inter quos ex Anglis honoris caussa nominantur Ioannes Fisher S. Romanae Ecclesiae Cardinalis et Thomas More, Britanniae Regni Cancellarius.

Praeclarum sane tot martyrum pro avita Anglorum fide testimonium, plena spei promissio pro futuris Ecclesiae in Anglia incrementis!

Praefatorum autem Martyrum fama, publicis etiam historiae documentis consignata, semper viguit et adhuc viget. Processus Ordinaria auctoritate instructi fuerunt: quibus confectis et Romam delatis, mense Decembri anno 1880, apud Sacram Rituum Congregationem causa plurium Venera-

bilium Martyrum fuit introducta. Eodem tempore quinquaginta et quatuor Martyrum cultum Apostolica auctoritas confirmavit, quibus addendi sunt alii novem, Beatificationis aequipollentis gloriam assecuti per decretum diei 13 Maii 1895, casu excepto prae oculis pariter habito. Postea, die 18 Iulii 1922 de biscentum quinquaginta ac duorum Dei Famulorum martyrio et causa martyrii ad Archiepiscopum Westmonasteriensem litterae remissoriales expeditae sunt pro construendo respectivo Apostolico processu. Quo absoluto et Romam delato, peractae rite fuerunt apud hanc Sacram Congregationem praescriptae disceptationes. Quibus expletis, ita evidenter de supradictorum centum triginta sex famulorum martyrio constare visum est, ut benigne a Sanctissimo Domino Nostro dispensatio data fuerit super signis seu miraculis.

Edito proinde decreto super eorum martyrio, adhuc reliquum erat, iuxta iuris nostri disciplinam, inquirere num tandem altarium honores tuto animo hisce Venerabilibus fidei assertoribus decerni valerent. In generalibus proinde Sacrae huius Congregationis comitiis, quae die decima vertentis mensis coram Sanctissimo Domino Nostro celebrata sunt, proposito dubio per Reverendissimum Cardinalem Alexium Lépicier, Causae Relatorem: *An stante approbatione martyrii, necnon dispensatione a signis seu miraculis ad tramitem can. 2116 § 2 Cod. iuris canonici* tuto *procedi possit ad solemnem centum triginta sex servorum Dei Beatificationem?* omnes qui convenerunt, tum Reverendissimi Cardinales, tum Patres Consultores, *tuto* fieri posse unanimi suffragio responderunt. Nihilominus idem Sanctissimus Dominus Noster divinae sapientiae praesidium ac lumen impensius exoraturus, decretoriam sententiam, congruo tempore in re tanti momenti, sibi adhuc differendam duxit.

Hodierna autem die, septima infra octavam Immaculatae Conceptionis Beatae Virginis Mariae, divina Hostia ferventer oblata, ad Vaticanas aedes advocari iussit Reverendissimum Cardinalem Camillum Laurenti, Sacrae Rituum Congregationi Praefectum et Reverendissimum Cardinalem Alexium Lépicier Causae Relatorem una cum R. P. Carolo Salotti, Fidei Promotore generali, eisque adstantibus solemniter edixit: «Tuto *procedi posse*».

Hoc decretum in vulgus edi, in acta Sacrae Rituum Congregationis inseri, Litterasque Apostolicas in forma Brevis de Beatificationis solemnibus, ubi primum licuerit, in Basilica Vaticana celebrandis expediri iussit, decimonono Kalendas Ianuarii anno MCMXXIX.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

Ph. di Fava, *Substitutus.*

IV

GLASGUEN.

BEATIFICATIONIS SEU DECLARATIONIS MARTYRII VENERABILIS SERVI DEI IOANNIS OGILBAEI, SACERDOTIS PROFESSI SOCIETATIS IESU, IN SCOTIA IN ODIUM FIDEI INTEREMPTI.

SUPER DUBIO

An stante approbatione martyrii, necnon dispensatione a signis seu miraculis ad tramitem can. 2116 § 2 Cod. iuris canonici, tuto *procedi possit ad solemnem eiusdem Venerabilis Servi Dei Beatificationem?*

Maiorem Dei gloriam quam S. Ignatius Loyolaeus velut suae Societatis tesseram esse voluit, non modo ipse totis viribus, sed et eius per orbem filii, in tanta decurrentium temporum varietate, enixe semper quaerere studuerunt. Haereticos ad unitatem ecclesiae reducere, ethnicis christianum nomen inferre, fideles ad virtutem excitare et omnia pietatis opera pro animabus Deo lucrandis promovere, numquam cessarunt. Inter hosce strenuos Christi milites singulare laudis testimonium meretur Venerabilis Dei famulus Ioannes Ogilbaeus, natione Scotus, quem nobilem genere, nobiliorem effecerunt virtus et martyrium. Is primae aetatis annis protestanticam suorum parentum religionem professus est; verum, nondum exacta iuvenili aetate, dum acriter saeviret persecutio, quae, erumpente anglicano schismate, contra Ecclesiam sequuta est, Ioannes, repudiata haeresi et catholicam religionem amplexus, Societati Iesu nomen dedit. Postea sacerdotio auctus et apostolico zelo inflammatus, nullis pepercit laboribus ut populares suos ab haeresi retraheret vel in christiana fide firmius sustentaret. Die 14 Octobris anni 1614 fraudulenter traditus, in carcerem coniectus est, et post varias iudicii vicissitudines morte damnatus est. Oblectamenta quibus turpiter alliciebatur, fortiter sprevit, dira tormenta in ipsum illata ad eius constantiam in fide labefactandam invicto animo sustinuit, fidem coram iudicibus impavide asseruit, donec die decima mensis Maii, anno 1615, gloriosam martyrii palmam Glasguae in Scotia adeptus, ad Christum evolavit.

Huiusce praeclari Martyris fama, non solum apud Scotos, sed etiam ad plures nationes usque in praesens indesinenter perseverat. Unum autem desiderium exstitit ut eius Causa Beatificationis seu Declarationis Martyrii apud Sacram Rituum Congregationem introduceretur. Itaque annis 1628,

1629 tam Romae, quam Herbipoli, Ordinariae inquisitiones informativae peractae sunt, quarum vi, anno 1629, signata fuit Causae introductio. Tum ad Apostolicum processum instituendum datae sunt litterae remissoriales, quae tamen, pro rerum ac temporum adiunctis, exsecutioni demandari nequiverunt. Post diuturnum ac saeculare silentium, huiusmodi Causa, quae anno 1922 alteri plurimorum Angliae Martyrum Causae fuerat sociata, ex benigna Pontificis concessione, instantibus Scotiae Episcopis et clero ac populo, mense Maio anni 1924, seorsim pertractari meruit; et anno subsequenti, scilicet die 22 Maii 1925, ad Archiepiscopum Glasguen. remissoriales litterae expeditae sunt pro construendo Apostolico processu super martyrio in specie et super non cultu. Feliciter idem absolutus in curia Glasguensi, et Romam missus, die decima quarta Novembris anni 1927 exhibitus et apertus fuit. Priusquam de martyrio in specie fieret disceptatio, in particulari Congregatione, sub die 14 Novembris anni 1928, super validitate processus et super oboedientia decretis de non cultu praestita, favorabile decretum datum est.

Pariter Sanctissimus Dominus noster, audita relatione S. Fidei Promotoris generalis, attenta vi probationum magni ponderis, benigne statuit ac decrevit, die 9 Augusti 1929, ut uterque processus Ordinarius, tum Romanus tum Herbipolensis, in linea aequalis probationis ac processus Apostolicus haberetur. Omnibus vero expletis quae oportebat, ac triplici instituta de Venerabilis Servi Dei martyrio iudiciali actione, latum est die festo S. Andreae Apostoli, superiore mense Novembri, solemne decretum. Adeo vero luculenta et explorata martyrii veritas ex habitis disceptationibus apparuit, ut Sanctissimus Dominus Noster, Actorum petitioni indulgens, a signis seu miraculis benigne dispensaverit.

Veruntamen nondum huic nobilissimae Causae finis impositus censendus erat. Ad legitimam et iuridicam singulorum actorum seriem perficiendam, dubium solvendum supererat, num idem Venerabilis Dei Famulus inter Beatos Caelites *tuto* foret recensendus.

In generali Coetu sub die tertia vertentis Decembris coram Sanctissimo Patre, per Reverendissimum Causae Relatorem Franciscum Cardinalem Ehrle, praesens dubium discutiendum propositum fuit, videlicet: *An stante approbatione martyrii, nec non dispensatione a signis seu miraculis ad tramitem canonis 2116 § 2 Cod. iuris canonici*, tuto *procedi possit ad solemnem eiusdem Venerabilis Servi Dei Beatificationem?*

Tunc Reverendissimi Cardinales et Patres Consultores huius Sacrae Congregationis singuli suum suffragium unanimiter protulere. Sanctitas vero Sua, attenta rei gravitate, lumen a Deo implorandum esse voluit antequam supremum suum iudicium congruo tempore proferret.

Hodierna vero die, septima infra octavam Conceptionis, peracto incruento sacrificio, atque in hac Vaticana aula pontificio solio assidens, ad se arcessitis Revmis Cardinalibus Camillo Laurenti, Sacrae Rituum Congregationi Praefecto, et Francisco Ehrle, Causae Relatore, una cum R. P. Carolo Salotti Sanctae Fidei Promotore generali, iisque adstantibus, solemniter edixit: « Tuto *procedi posse ad solemnem Venerabilis Servi Dei Ioannis Ogilbaei Sacerdotis professi Societatis Iesu Beatificationem* ». Atque hoc decretum publici iuris fieri et in acta Sacrorum Rituum Congregationis referri, Litterasque Apostolicas in forma Brevis de Beatificationis solemnibus quamprimum in Patriarchali Basilica Vaticana celebrandis expediri mandavit decimonono Kalendas Ianuarii, anno millesimo nongentesimo vicesimo nono.

C. Card. Laurenti, *S. R. C. Praefectus.*

L. ✠ S.

Ph. di Fava, *Substitutus.*

ACTA TRIBUNALIUM

SACRA POENITENTIARIA APOSTOLICA

(OFFICIUM DE INDULGENTIIS)

I

DUBIA

CIRCA INDULGENTIAM PORTIUNCULAE

Sacrae Poenitentiariae Apostolicae sequentia dubia pro opportuna solutione exhibita fuerunt:

I. An christifideles Indulgentiam Portiunculae die secundo mensis Augusti in una ecclesia et die dominico proxime insequenti, qui ad normam decreti Sacrae Poenitentiariae Apostolicae, diei 10 Iulii 1924, n. VII, substitutus fuerit, in alia ecclesia consequi valeant?

II. An verba eiusdem decreti sub n. IX « saltem sexies Pater, Ave et Gloria » ita intelligenda sint ut hae ipsae preces modo praeceptivo solvi debeant, vel integrum sit christifidelibus alias aequivalentes recitare?

Sacra Poenitentiaria Apostolica ad proposita dubia sic respondendum censuit: Ad I. *Affirmative*; ad II. *Affirmative* ad primam partem, *Negative* ad secundam.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 13 Ianuarii 1930.

S. Luzio, *Regens*.

L. ✠ S.

S. de Angelis, *Substitutus*.

II

CIRCA SPIRITUALIUM GRATIARUM IN CONSTITUTIONE « AUSPICANTIBUS » CONCESSARUM PROROGATIONEM.

Sacrae Poenitentiariae Apostolicae sequens dubium pluries exhibitum fuit pro opportuna solutione:

« Utrum in Litteris Encyclicis *Quinquagesimo ante anno* die 23 Decembris 1929 datis, quibus Summus Pontifex Indulgentiam Iubilarem iam

impertitam in Constitutione Apostolica *Auspicantibus Nobis* ad alios sex menses, nempe usque ad diem 30 Iunii 1930, prorogare dignatus est, prorogatae etiam censeantur aliae gratiae spirituales in memorata Constitutione concessae et praesertim Indulgentia plenaria quam Sacerdotes, Sacrum litantes, in quolibet Missae Sacrificio acquirere et applicare possint, independenter a Missae applicatione, uni animae in Purgatorio detentae ab ipsis ad libitum designatae ».

Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 14 Ianuarii 1930, re mature considerata, respondendum censuit:

Affirmative.

Facta autem de praemissis relatione Ssmo D. N. Pio divina Providentia Papae XI ab infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiore in audientia diei 17 Ianuarii 1930, idem Ssmus Dominus responsum Sacrae Poenitentiariae benigne approbavit et confirmavit.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 23 Ianuarii 1930.

L. Card. Lauri, *Poenitentiarius Maior.*

L. ✠ S.

I. Teodori, *S. P. Secretarius.*

DIARIUM ROMANAE CURIAE

Martedì, 7 Gennaio 1930, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza le Loro Maestà il Re ALBERTO e la Regina ELISABETTA, Sovrani del Belgio, e le Loro Altezze Reali il Duca e la Duchessa di Brabante, il Conte di Fiandra, la Principessa MARIA JOSÉ.

Mercoledì, 8 Gennaio, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza le Loro Altezze Reali il Principe e la Principessa di Piemonte, UMBERTO di Savoia e MARIA JOSÉ del Belgio, Principi Ereditari d'Italia, poco dopo avvenuta la celebrazione del loro Matrimonio.

Giovedì, 9 Gennaio, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza Sua Altezza Reale la Granduchessa CARLOTTA di Lussemburgo, e S. A. R. il Principe FELICE, di Lei Consorte.

Venerdì, 10 Gennaio, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza Sua Altezza Serenissima LUIGI II, Principe Sovrano di Monaco, accompagnato da S. A. S. il Principe PIETRO.

Martedì, 14 Gennaio, la Santità di Nostro Signore ha ricevuto in solenne Udienza S. E. il Signor Barone PAOLO ADOLFO DE GROOTE, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario dell'Honduras, per la presentazione delle Lettere Credenziali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 7 Gennaio 1930, nel Palazzo della Cancelleria Apostolica, si è tenuta la Congregazione Ordinaria dei Sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Rmi Signori Cardinali, componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1. Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Filiberto Vrau, secolare.

2. Introduzione della Causa di Beatificazione e Canonizzazione del Servo di Dio Camillo Feron Vrau, secolare.

3. Conferma di culto prestato da tempo immemorabile al Servo di Dio Baldassare Ravaschieri, sacerdote professo dell'Ordine dei Frati Minori, detto Beato.

4. Intorno alla concessione ed approvazione delle lezioni del secondo Notturno per la festa di S. Alessio Falconieri, Confessore dell'Ordine dei Servi di Maria, nonchè delle Orazioni proprie per le Messe di alcuni Beati del medesimo Ordine, e delle Antifone per la commemorazione dei Sette Santi Fondatori dello stesso Ordine.

5. Intorno alla concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore del Beato Giovanni Bosco, Sacerdote Fondatore della Pia Società Salesiana e dell'Istituto delle Figlie di Maria Ausiliatrice.

6. Intorno alla concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria in onore della festa del Beato Claudio de la Colombière, sacerdote professo della Compagnia di Gesù.

7. Intorno alla concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria e dell'Elogio per il Martirologio in onore del Beato Francesco Maria da Camporosso, Confessore dell'Ordine dei Minori Cappuccini.

8. Intorno alla concessione ed approvazione dell'Officio e Messa propria per la festa della Beata Vergine Maria, Regina di Polonia.

9. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Maria Giuseppa P. Coudrin, Fondatrice dell'Istituto dei Sacri Cuori Gesù e Maria (de Picpus).

10. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Maria di Gesù, al secolo Emilia d'Oultremont, Fondatrice della Società delle Suore di Maria Riparatrice.

11. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Francesca Saveria Cabrini, Fondatrice e prima Superiora Generale delle Suore Missionarie del S. Cuore di Gesù.

12. E finalmente intorno alla revisione degli scritti dei Servi di Dio Nimatallah Kassab Al-Hardiny et Charbel Maklouf a Beqa-Kafra, Monaci, e Rifqa Ar-Rayes a Himlaya-Bikfaia, Monaca dell'Ordine di S. Antonio dei Maroniti.

NOTA DELLE CONGREGAZIONI DEI SACRI RITI

DA TENERSI NELL'ANNO 1930

1. - *7 Gennaio.* Congregazione ordinaria.
2. - *21* » Congregazione antipreparatoria sopra i miracoli dei Beati martiri del Canadà, Giovanni de Brebeuf e compagni.
3. - *28* » Congregazione preparatoria sopra i miracoli del Beato Roberto Bellarmino.
4. - *11 Febbraio.* Congregazione antipreparatoria sopra i miracoli del Ven. Servo di Dio Corrado da Parzham.
5. - *18* » Congregazione preparatoria sopra i miracoli della Ven. Serva di Dio Paola Frassinetti.

6. - *25 Febbraio.* Congregazione generale sopra i miracoli della Beata Caterina Thomas.
7. - *4 Marzo.* Congregazione preparatoria sopra i miracoli della Beata Lucia Filippini.
8. - *11* » **Congregazione generale.**
9. - *18* » Congregazione preparatoria.
10. - *1 Aprile.* **Congregazione generale.**
11. - *8* » Congregazione preparatoria.
12. - *29* » **Congregazione generale.**
13. - *6 Maggio* **Congregazione generale.**
14. - *13* » **Congregazione generale.**
15. - *20* » **Congregazione generale.**
16. - *3 Giugno.* **Congregazione generale.**
17. - *17* » Congregazione ordinaria.
18. - *1 Luglio.* Congregazione antipreparatoria sulle virtù del Servo di Dio Domenico Savio.
19. - *15* » Congregazione nuova preparatoria sulle virtù del Servo di Dio Contardo Ferrini.
20. - *29* » Congregazione antipreparatoria sulle virtù della Serva di Dio Suor Assunta Pallotta.
21. - *28 Ottobre.* Congregazione antipreparatoria sulle virtù del Ven. Servo di Dio sac. Domenico Lentini.
22. - *11 Novembre.* Congregazione ordinaria particolare.
23. - *25* » Congregazione antipreparatoria sulle virtù della Ven. Serva di Dio Anna Maria Javouhey.
24. - *9 Dicembre.* Congregazione ordinaria.
25. - *23* » Congregazione preparatoria.

SEGRETERIA DI STATO

NOMINE

Con Biglietti della Segreteria di Stato, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Cameriere Segreto di Spada e Cappa di numero:

26 Novembre 1929. Comm. Camillo Beccari (Città del Vaticano).

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

13 Agosto 1929. Monsig. Alessandro Zychliński, dell'archidiocesi di Gnesen.
» » » Monsig. Ignazio Czechowski, della medesima archidiocesi.

7 *Settembre 1929.* Monsig. Giovanni Tirinzoni, della diocesi di Como.
23 » » Monsig. Otto Enrico Schurmann dell'archid. di Tegucigalpa.
» » » Monsig. Francesco Valverde, della diocesi di Scranton.
2 *Ottobre* » Monsig. Guglielmo E. Mackessy, dell'archid. di Baltimora.
» » » Monsig. Enrico A. Quin, della medesima archidiocesi.
4 » » Monsig. Michele Varga, della diocesi di Vácz.
11 » » Monsig. Enrico Rossi, della diocesi di S. Angelo dei Lombardi.
» » » Monsig. Raffaele Procaccini, della diocesi di Lacedonia.
12 » » Monsig. Paolo Lang, della diocesi di Oradea Mare.
» » » Monsig. Lodovico Fehér, della medesima diocesi.
» » » Monsig. Michele Glacz, della medesima diocesi.
29 » » Monsig. Generoso Novia, della diocesi di S. Angelo dei Lombardi.
5 *Novembre* » Monsig. Bernardo Birkenfield, della diocesi di Münster.
» » » Monsig. Beniamino Mignogna, dell'archidiocesi di Taranto.
5 » » Monsig. Giovanni Vigliero, della diocesi di Lafayette,
29 » » Monsig. Francesco Papa, della diocesi di Andria.
30 » » Monsig. Andrea Kobierski, della diocesi di Luceoria.
2 *Dicembre* » Monsig. Emanuele Maria Soto, della diocesi di Cajamarca.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

21 *Febbraio 1929.* Al sig. Sdzislao Skrzydlewski, dell'archidiocesi di Posen.
18 *Agosto* » Al sig. Stanislao Wessel, della diocesi di Lublino.

NECROLOGIO

22 *Maggio 1929.* Monsig. Francesco Ruiz de Azua Ortiz de Larate, Vescovo titolare di Cardica.
18 *Luglio* » Monsig. Aurelio Briante, Arcivescovo titolare di Cirene.
4 *Agosto* » Monsig. Ferdinando Terrien, Vescovo titolare di Gordo.
17 *Ottobre* » Monsig. Giuseppe Leray, Vescovo titolare di Remesiana.
9 *Dicembre* » Monsig. Enrico Guglielmo Cleary, Vescovo di Auckland.
30 » » Monsig. Alessandro Berlioz, Vescovo titolare di Ostracine.
3 *Gennaio 1930.* Monsig. Giuseppe Antonio Caruso, Vescovo titolare di Geriso.
23 » » Monsig. Emilio Ferrais, Arcivescovo di Catania.

OFFICIUM MAIORIS HEBDOMADAE et Octavae Paschae a Dominica in Palmis usque ad Sabbatum in Albis, *cum cantu*. Iuxta ordinem Breviarii, Missalis et Pontificalis romani. *Editio typica Vaticana*, in-8°, nitidis characteribus nigris impressa, initiis paginarum affabre descriptis ornata, pp. VIII-640-30. *

Charta subtili non translucida.

In brochure.

Romae	L. 15 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 17 —
Apud Exteros	» 19,60

Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra.

Romae	L. 21,50
In Italia, vecturae pretio soluto	» 24 —
Apud Exteros	» 26,50

Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea.

Romae	L. 22,50
In Italia, vecturae pretio soluto	» 25 —
Apud Exteros	» 27,50

— *Editio typica Vaticana*, in-8°, nitidis characteribus nigris impressa, initiis paginarum affabre descriptis ornata, pp. VIII-640-30. *

Charta indica. In brochure.

Romae	L. 20 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 21,80
Apud Exteros	» 23,60

Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra.

Romae	L. 26,50
In Italia, vecturae pretio soluto	» 28,30
Apud Exteros	» 30 —

Corio contectum, sectione foliorum aurea.

Romae	L. 35 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 37 —
Apud Exteros	» 40 —

Missa in Dominica Palmarum *cum cantu*. Accedunt Hora Tertia, Aspersio aquae benedictae et Benedictio Palmarum. Excerptum ex Officio Maioris Hebdomadae. *Editio typica Vaticana*, pp. 64.

Charta subtili non translucida.

In brochure.

Romae	L. 3,50
In Italia, vecturae pretio soluto	» 4,20
Apud Exteros	» 5,10

Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra.

Romae	L. 8 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 8,80
Apud Exteros	» 9,60

Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea.

Romae	L. 9 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 9,80
Apud Exteros	» 10,60

In Triduo Sacro Maioris Hebdomadae, Officium et Missa *cum cantu*, excerptum ex **Officio Maioris Hebdomadae. *Editio typica Vaticana*,** pp. IV-240.

Charta subtili non translucida.

In brochure.

Romae	L. 8 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 9 —
Apud Exteros	» 10,80

Linteo anglico contectum, sectione foliorum rubra.

Romae	L. 13 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 14 —
Apud Exteros	» 15,80

Linteo anglico contectum, sectione foliorum aurea.

Romae	L. 14 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 15 —
Apud Exteros	» 16,80

CANTUS PASSIONIS DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI secundum Matthaeum, Marcum, Lucam et Ioannem, Ssmi D. N. Benedicti XV Pontificis Maximi iussu restitutus et editus, ex editione authentica excerptus.

FASCICULUS I. – **Chronista.** *Cantus Evangelii ad libitum.*

FASCICULUS II. – **Christus.**

FASCICULUS III. – **Synagoga.**

Editio in fol. min. (23×33), in charta manufacta et charactere rubro et nigro, in tres fasciculos divisa.

Romae	L. 15 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 17 —
Apud Exteros	» 19 —

— Tres fasciculi, *linteo anglico nigro seiunctim contecti, titulo aureo.*

Romae	L. 50 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 55 —
Apud Exteros	» 60 —

Editio in-8° min., fol. 96, cum incisis imaginibus nigris.

Romae	L. 3,50
In Italia, vecturae pretio soluto	» 4,50
Apud Exteros	» 5 —

— *Contectum partim pelle nigra partim linteo, sectione foliorum rubra.*

Romae	L. 10 —
In Italia, vecturae pretio soluto	» 11,50
Apud Exteros	» 13 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis„ (*Libreria Vaticana – Città del Vaticano*).

	Roma L.	Italia L.	Estero L.

MISSALE ROMANUM

ex Decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum; S. Pii V Pontificis Maximi iussu editum, aliorumque Pontificum cura recognitum, a Pio X reformatum et Benedicti XV auctoritate vulgatum. *Editio quarta post typicam.* – Romae 1929. – Volumen paginis constans LX-728-[224]-8, charta manufacta. Typis rubris-nigris (cm. 22×31).

— Solutum	85 —	90 —	110 —
— (A) Volumen partim corio, partim linteo anglico contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea aliisque ornamentis signatum	135 —	140 —	160 —
— (B) Volumen corio contectum, sectione foliorum fulva, cruce aurea, aliisque ornamentis signatum	160 —	165 —	185 —
— (C) Volumen corio contectum, sectione foliorum aurea aliisque ornamentis aureis et cruce aurea perbelle signatum	175 —	180 —	200 —

Propria aliarum Dioecesium, si quidem eadem forma foliorum ac Missale nostrum edita fuerint, ad petitionem mittentium simul cum Missale nostris curis edito absque pretii augmento consuentur.

Lettera Enciclica del Santissimo Signor Nostro Pio per la divina Provvidenza Papa XI: **Della cristiana educazione della gioventù** . .	2 —	2,50	3 —
Carta Enciclica de Nuestro Santísimo Señor Pio por la divina Providencia Papa XI, **De la cristiana educación de la juventud** . . .	2 —	2,50	3 —
Encyklika jego Świątobliwości Piusa XI z Boskiej Opatrzności Papieża: **O chrześcijańskiem wychowaniu młodzieży**	2 —	2,50	3 —
Encyclical Letter of His Holiness Pius XI by divine Providence Pope: **Christian education of youth**	2 —	2,50	3 —
Rundschreiben Unseres Heiligen Vaters Pius XI. durch Gottes Vorsehung Papst: **Über die christliche Erziehung der Jugend**	2 —	2,50	3 —
Lettre Encyclique de Notre Saint-Père Pie XI par la divine Providence Pape: **Sur l'éducation chrétienne de la jeunesse**	2 —	2,50	3 —
Carta Enciclica de Sua Santitade Pio XI pela divina Providencia Papa: **Àcêrca da educação cristã da juventude**	2 —	2,50	3 —
Litterae Encyclicae Sanctissimi Domini Nostri Pii divina Providentia Papae XI: **De christiana iuventutis educatione**	2 —	2,50	3 —

Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "**Acta Apostolicae Sedis**„ (*Libreria Vaticana - Città del Vaticano*).